

Terra de lluerts

REVISTA DE VILADAMAT

Núm.2
ESTIU 2013

Telèfons d'interès

Ajuntament

Telèfon:	972 788 082
Fax:	972 765 031
Pàg. web:	www.viladamat.cat
A/e:	ajuntament@viladamat.cat

Col·legi públic de Viladamat	972 765 062
Dispensari Metge	972 788 532
Consell Comarcal de l'Alt Empordà	972 503 088
CAP l'Escala	972 776 060
Creu Roja, Urgències i Ambulàncies	061
Mossos d'Esquadra	088
Bombers	085
Hospital Comarcal de Figueres	972 501 400
Associació Protectora d'Animals	972 502 361
Funerària Vicens (24 hores)	972 501 212
Centre d'Emergències de Catalunya	112
Informació	012

Horaris de serveis

Biblioteca

De dilluns a divendres de 17 a 19 h

Deixalleria

Hi ha un telèfon i un codi per accedir-hi. Cal trucar abans a l'agutzil

Ajuntament

Dilluns, dimarts i dijous de 9 a 13 h

Dilluns i divendres de 16 a 20 h

Dispensari

Horari consulta:

Dilluns i divendres de 8 h a 11 h

Dimecres d'11.30 h a 14 h

Metge: Daniel Carmona Guerrero

Infermera: Maria Pilar Badia Puig

Extraccions: dilluns i divendres

EDITA:

Ajuntament
de Viladamat

COL-LABORA:

Diputació de Girona
221 municipis

REDACCIÓ: Carles B. Gorbs

ENTREVISTA: Josefina Cals

MAQUETACIÓ: Martí Riu

DISSENY: Martí Riu

PORTADA: Dolors Gibert

IMPRESSIÓ: Punt Dinàmic, AG

DIPÒSIT LEGAL: GI-1200-2012

PRODUCCIÓ EDITORIAL: Gorbs Comunicació

COORDINACIÓ PERIODÍSTICA: Carles B. Gorbs
cgorbs@gorbs.cat

NOTA: L'editorial i direcció de la revista no s'identifica necessàriament amb l'opinió dels articles signats, que són d'exclusiva responsabilitat dels seus autors.

Tots els veïns i veïnes de Viladamat que vulgueu col·laborar en la revista aportant les vostres receptes de cuina, escrits, dibuixos, fotografies, etc., així com publicar alguna foto en la secció "Viladamat en imatges", ho podeu portar o enviar per correu electrònic a l'Ajuntament o al coordinador de la revista, Carles B. Gorbs.

Serveis i telèfons d'interès.. 2

Editorial 3

Activitats 5

Entrevista 18

Ensenyament 24

Entitats 27

Art i cultura 35

Salut 40

Parròquia 44

Gastronomia 46

Viladamat en imatges 47

Festa Major 2012 48

Estimades veïnes i veïns,

Estem a punt de reunir-nos un any més al voltant de la nostra festa major. Per segon any consecutiu, també ho farem des de les pàgines d'aquesta revista, *Terra de Lluerts*. I des de l'Equip de Govern esperem que ho fem amb alegria, xerinola i comunió.

El dia a dia és feixuc, com en qualsevol poble o ciutat, per aquest motiu tenim més raons per trobar-nos, riure i gaudir d'aquests dies que res ni ningú no ens pot treure: la nostra festa. I és que com a vilatanes i vilatans que som, res no ens fa més feliços que veure Viladamat cada dia més viu, dinàmic i engrescat, perquè entre totes les persones del poble sorgeixen moltes activitats, serveis i iniciatives que ens haurien d'omplir d'orgull. I els dies de festa major suposen la culminació d'aquesta feina feta per tants de vosaltres, en silenci, amb un treball constant i discret. Aquesta energia és la que ens fa millors, i no la podem deixar d'alimentar.

Aquest ímpetu és la nostra essència, allò que treu el millor de nosaltres. Preparem-nos per gaudir de la cultura popular i la música, dels balls a la plaça, de la unió entre generacions i de l'alegria que com a poble ens mereixem. En resum, tenim moltes coses a celebrar, però, per sobre de tot, celebrem que estem tots junts un any més. No se'ns acut millor motiu pel qual brindar.

Visca Viladamat! I visca les seves gent!

11 anys i les mateixes ganes que quan vam començar

*Ja fa 11 anys que vam organitzar la primera festa major i seguim al peu
del canó amb les mateixes intencions i vitalitat que el primer dia.*

*Amb aquestes ganes mirem d'organitzar any rere any la millor festa major
possible per a tothom, des dels més petits fins als més grans.*

Actualment, a l'organització, estem vivint canvis. Noves persones es van incorporant i d'altres, tot i mantenir el contacte, van deixant els càrrecs de responsabilitat. Però malgrat els canvis, l'organització de la festa tira endavant amb la mateixa il·lusió de sempre o, si és possible, més. És un relleu generacional que corrobora que els Sant Feliu estan més vius que mai, i qui els dona vida és la nostra festa major.

Aquest any la festa prepara moltes activitats noves, com un sopar popular el divendres o una cercavila de tarda el

dissabte. També es mantenen activitats divertides i per a totes les edats com el pagès de ferro i el pagès de ferro infantil. I com no: els balls i concerts. Com podreu veure en el programa hi ha un munt d'activitats preparades perquè gaudiu d'una gran festa major.

Des d'aquestes pàgines no ens queda més que desitjar-vos a totes i a tots una gran festa. Passeu-ho bé i gaudiu d'aquests dies tant com nosaltres ho fem.

SANT FELIUS

BOTIGUES
INUIT
QUALITAT SOTA ZERO

botigues.inuit@gmail.com
www.botigues-inuit.com

Gelats
ROCAMBOLESC

C/ del Port nº 35 local 5 (galeries Pekin)
17130 L'Escaló (GIRONA)
Tel. 872 98 74 16

ODONTOLOGIA GENERAL

ENDODÒNCIA - ORTODÒNCIA
ODONTOPEDIATRIA - PRÒTESIS

Dr. Daniel O. Lamón
Odontòleg · COEC 6603

Dilluns de 10 a 13 h
Dimecres de 10 a 13 h i de 16 a 20 h
Dijous hores convingudes
Dissabtes de 10 a 13 h

Plaça Catalunya, 15 B · 17472 L'ARMENTERA
Tel. 972 520 829 · Mòbil 639 287 143

42°08'40"N
03°03'08"E

VILADAMAT
AIRSPORT

Ctra. Orriols - L'Escaló km 13,5
17137 Viladamat (Girona)
Tel. +34 639 970 423
Fax +34 972 765 129
info@airsportviladamat.com
www.airsportviladamat.com

 A.A.A. BATLLE, S.L.

C/ Sardana, 41 - Tel. / Fax (972) 57 51 05
17820 BANYOLES (Girona)
MAGATZEM: Pelacals - VILADAMAT (Girona)
Tel. (972) 78 83 81

11 de setembre – Diada Nacional

El passat 11 de setembre de 2012, celebrant la Diada Nacional de Catalunya i donant continuïtat a l'acte que s'havia fet l'any anterior per la Diada, vam tornar a pujar al Puig Segalar a plantar-hi una estelada. Aquesta vegada, però, des de l'Ajuntament de Viladamat es va fer un pas més, i es va aconseguir engrescar gent dels pobles veïns perquè també poguessin a la muntanya des dels seus municipis i així poder trobar-nos tots a dalt.

La convocatòria va ser un èxit, i entre la gent de Viladamat, Albons, la Tallada i les Olives ens vam trobar unes dues-centes persones al Puig Segalar. Allà vam gaudir d'una estona de tertúlia tot esmorçant. Tot seguit, es va llegir un manifest

Aspecte de la històrica manifestació de l'11 de setembre a Barcelona a la qual hi van acudir més d'una trentena de viladamatencs i viladamatencques.

FOTO: DOLORS GIBERT

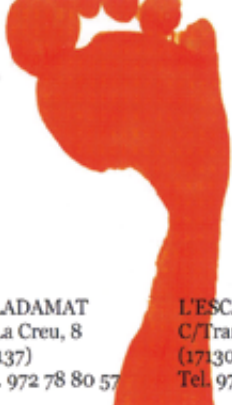
Els concentrats al Puig Segalar. FOTO: LLUÍS SALA

i es va cantar *Els Segadors*, dos components que no poden faltar en una diada reivindicativa com és la nostra.

Cadascú va anar baixant fent onejar les estelades durant tot el camí cap als pobles; la gent de Viladamat, en arribar a la plaça de la Vila, vam tornar a cantar *Els Segadors*, aquesta vegada amb l'acompanyament musical d'en Marc Pielies. Per donar per acabat l'acte es va fer una mica de pica-pica i un brindis per la llibertat.

Volem agrair especialment la iniciativa d'en Lluís Sala i els propietaris de l'aeròdrom de Viladamat que, a sobre d'un ultralleuger, van sobrevolar el Puig Segalar per poder immortalitzar les imatges de la diada des de l'aire.

La mateixa tarda, més d'una trentena de viladamatencs i viladamatencques vam agafar un autocar i vam sortir cap a Barcelona amb motiu de la gran manifestació que s'hi havia organitzat. Així doncs, gent del poble de Viladamat també vam ser participants del gran èxit que va tenir la Diada a nivell nacional, i de la reivindicació d'independència de tot el poble català.

CRISTINA ROCAS GURI
Podòloga col. 1449

Tractament integral del peu:

- Durícies i ungles
- Berrugues
- Estudis biomecànics de la marxa
- Plantilles
- Ortesis de silicona
- Domicilis

VILADAMAT C/La Creu, 8 (17137) Tel. 972 78 80 57	L'ESCALA C/Tramuntana, 7 (17130) Tel. 972 77 48 56	ROSES Plaça Catalunya, 7 (17480) Tel. 972 25 71 91
--	--	--

DG

DOLORSGIBERT
FOTÒGRAFA

Retrats - Publicitat - Reportatges - Estudi

606 617 271 • foto@dgibert.com
www.dgibert.com
Oliva, 27, A (3r) 17600 Figueres

Festa petita

La Festa Petita de Viladamat, organitzada per l'Ajuntament, es va celebrar el dissabte 8 de desembre i es va iniciar amb una sèrie de tallers, als baixos de l'Ajuntament, per iniciativa de Dinamització Cultural i a càrrec dels Joves de l'Ateneu Sebastià Salellas. A la tarda, a l'església, organitzat per l'AMPA, es va fer un pessebre vivent en què els actors van ser els nens i nenes de l'escola. La Josefina Cals va fer xocolata desfeta i el conjunt Pa d'Àngel va finalitzar els actes amb un ball de tarda al local social.

Cartell de la Festa Petita de Viladamat.

Els Reis Mags de l'Orient a Viladamat

Com cada any, pel 5 de gener, a Viladamat, rebem la visita dels Reis Mags de l'Orient. Arriben amb la carrossa reial precedida per patges i ens adrecen unes paraules a l'església, on també ofereixen caramels i regals per als més petits. Aquest any hi havia més gent que mai a esperar els reis! Això els va fer molt i molt contents!!

Arribada dels reis amb la carrossa reial a la Plaça de l'Església.

Nens i nenes que van anar a esperar a ses majestats.

Arribada de ses majestats els Reis Mags d'Orient a l'església de Viladamat, en la Nit de Reis.

Consulta popular sobre el PUOSC

El Pla Únic Obres i Serveis (PUOSC) és la concreció de les obres o infraestructures més o menys grans que es volen dur a terme en els propers quatre anys. Depenent de la convocatòria i dels projectes presentats s'atorga més o menys subvenció.

El dia 3 de febrer, una setantena de veïns van apropar-se a l'Ajuntament, un diumenge ventós, per exercir el seu dret de participació en la presa de decisions municipals. La proposta escollida per l'electorat va ser la que contenia la millora de la deixalleria municipal i fer un magatzem municipal per tal que s'hi pugui encabir el material de l'Ajuntament com també fer-ne ús les diferents associacions.

Imatge de la consulta popular en la qual es demanava l'opinió als veïns/es de Viladamat per demanar el PUOSC de la Generalitat de Catalunya.

Giro de Xarnera

Després de l'èxit de l'any anterior, aquest 2013 la carrossa de carnaval de Viladamat ha tornat a estar entre les finalistes a la rua de l'Escala. Per quart any consecutiu la comissió Giro de Xarnera hem treballat per participar en aquesta rua construint una carrossa ben lluïda i amb una comparsa de les més nombroses.

Aquest any vam construir un tanc i, per desprestigiar tota força que pugui tenir l'exèrcit, el vam omplir de flors i li vam escriure el lema "Fes l'amor i no la guerra". Any rere any i amb molt d'esforç hem aconseguit millorar tant en la construcció de la carrossa com en la comparsa, i això s'ha vist reflectit en el repartiment de premis que s'atorguen al final de la diada. Aquest any la carrossa de Viladamat vam aconseguir guanyar el 2n premi i això ens encoratja a seguir treballant més i millor a la pròxima edició del carnaval.

Un any més volem agrair la col·laboració desinteressada de totes aquelles persones que han ajudat a fer possible que

tot estigués a punt per al dia de la rua, i a totes les persones que hi van participar. La valoració que en fem des de Giro de Xarnera és molt positiva, i només esperem que l'any vinent continuem participant i gaudint d'aquesta festa i que animeu a més gent a fer-ho.

Aspecte de la carrossa.

La comparsa va ser de les més nombroses de la rua.

Festa de carnaval a Viladamat

Un any més, Viladamat no va faltar a la cita amb el Carnestoltes. Petits i grans es van congregar al Local Social per gaudir d'una tarda d'allò més animada. Per segon any es va tenir l'actuació de la companyia local "Els Muskids", que enguany ens portaren un espectacle enfocat al món de l'alimentació. Unint entreteniment i valors saludables, va passar la tarda entre rialles.

Abans del tradicional repartiment de xocolata desfeta i pa de coca, es va dur a terme una divertida desfilada de disfresses de grans i petits, davant d'un improvisat jurat. Tots ho van fer molt bé ensenyant les seves boniques disfresses. I per acabar, com mana la tradició, les veïnes i veïns van fer petar la xerrada amb la xocolata desfeta mentre els més petits seguien jugant.

Ball i xerxina carnavalesca al local social.

La calçotada

V CALÇOTADA POPULAR de Viladamat

Diumenge 7 d'abril
a 2/4 de dues a la Plaça de l'església

Calçots, botifarra amb seques, pa, vi, aigua, postres i cafè

Només cal portar plats, gots i coberts

Fins dijous 4 d'abril venda de tiquets (limitats) a:

- Carnisseria i queviures J. Rocas
- Carnisseria Planas
- Fleca J. Prats
- Bar Can Catoi

Preu 12 €

O per correu electrònic a viladamat@cup.cat

En cas de pluja es farà al local polivalent

Organitza: **cup** de Viladamat
Candidatura d'interès popular

Cartell de la calçotada.

Per cinquè any consecutiu, el dia 7 d'abril, es va dur a terme la calçotada, i aquest any el temps ens va deixar fer-la a la Plaça de l'Església. Amb aquesta ubicació, tothom va gaudir molt més de l'acte. En un dels primers dies de calor primaveral de l'any, més de cent persones ens vam reunir per fer aquest acte tan típic del nostre país.

Des de la CUP de Viladamat es vol agrair a totes i tots la vostra assistència i col·laboració.

Carnisseria i Queviures

Joan Rocas
Can Catoi

c/ Nou, 15 - Tel. 972 788 221 - Viladamat

GARATGE OLIVERAS S.L.

SERVEI OFICIAL

TALLER I VENDES 972 78 81 02 - FAX 972 76 58 50
fiat.g.oliveras@gmail.com Ctra. L'Escala Km 16 VILADAMAT

Homenatge a la Gent Gran

El 28 d'abril es va celebrar el 36è homenatge a la Gent Gran en què, entre d'altres activitats, es va fer el tradicional dinar de germanor al local social de Viladamat.

Aquesta darrera convocatòria s'ha ampliat a partir dels 65 anys. El motiu d'aquest fet és per tal que la Festa es converteixi en una celebració popular de tot el poble, en què grans, petits i mitjans, festegem i acompanyem els més grans de casa. La jubilació és un canvi important en la vida i l'entrada a una nova etapa, per això s'aprofita aquesta data per entrar a formar part de l'homenatge.

Demostració de sardanes de la Nova Colla Sardanista de Torroella de Montgrí, dins la programació dels actes de l'homenatge a la Gent Gran d'enguany.

Sebastià Tubau i Catalina Freixas. En Sebastià fou el més gran dels assistents i del poble, 91 anys.

Dinar de germanor.

Foto de grup. FOTO: ELENA AVELLI

Xerrada “Del somni a l’acció”

El passat dia 10 de maig va tenir lloc a l’Ateneu Popular una xerrada sobre PNL anomenada “Del Somni a l’Acció”. La Laura Roma i la Laura Marín de l’empresa AUDE ens van explicar com aconseguir els objectius que ens proposem a la vida, mitjançant una sèrie d’exercicis teòrics i pràctics.

A la xerrada hi van participar una vintena de persones amb ganes d’aprendre i compartir. Partíem de què cada participant apuntés en un full en blanc un objectiu que volgués aconseguir a la seva vida i, a partir d’aquí, ens van ensenyar tècniques per fer-lo realitat.

Vàrem treballar tècniques de relaxació i motivació, com bufar una espelma suaument o escoltar músiques diverses, tot menjant un trosset de xocolata. La sessió va resultar ser molt profitosa i ens va deixar amb ganes de portar a terme tots aquells objectius plantejats!

Laura Roma i la Laura Marín. FOTO: MERITXELL AYATS

Una de les tècniques de relaxació realitzades durant la xerrada. FOTO: MERITXELL AYATS

TALLER SALA VILADAMAT

REPARACIÓ MECÀNICA I ELECTRICITAT DE L'AUTOMÒBIL · VENDA DE VEHICLE I MAQUINÀRIA

Tel. 972 788 073

Ctra. L'Armentera, s/n - 17137 VILADAMAT

Xerrada “Seguretat en el domicili”

El 17 de maig va tenir lloc a l'Ateneu Popular una xerrada dels Mossos d'Esquadra, sobre seguretat en el domicili.

A la xerrada hi van participar una quinzena de persones que volien saber quines mesures recomanaven els Mossos d'Esquadra per estar segurs dins de casa seva i evitar robatoris.

Les mesures que ens varen explicar van ser les següents:

Per estar més segurs a casa cal:

- No obrir la porta a persones desconegudes.
- Demanar sempre la identificació al personal de l'aigua, la llum, el gas o el telèfon i comprovar el servei trucant a la companyia. Desconfiar del número de telèfon que us faciliti el possible instal·lador.
- Recollir diàriament la correspondència per evitar que persones alienes utilitzin les vostres dades personals.
- Tancar sempre amb clau les portes d'accés al carrer.
- Tancar bé la porta d'entrada de l'edifici i comprovar que cap desconegut aprofita per entrar-hi.
- No deixar les claus posades al pany exterior, ni sota l'estora de l'entrada, ni a la bústia, ni en cap altre amagatall extern al domicili.
- Si es perden les claus, canviar els panys.

Si es viu en cases aïllades cal:

- Instal·lar temporitzadors automàtics d'encesa dels llums interiors o exteriors del domicili.

MESURES DE SEGURETAT

Accessos interiors

- Cal tancar bé tots els accessos a l'hora d'anar a dormir i també quan s'està fora de casa.
- Una balda interior a les portes d'accés és molt útil.

Accessos exteriors

- Cal protegir-se amb portes blindades, reixes a les finestres, panys de seguretat, etc.
- Si fan obres a l'exterior del vostre edifici, assegurar-se que no es pot entrar al vostre pis per les bastides o les escales.

Garatges es recomana

- No deixar les claus a l'interior del vehicle. Tampoc no deixar a la vista objectes com roba, aparells electrònics, etc.
- No deixar a l'abast cap eina que pugui facilitar el forçament de panys i accessos.
- Connectar l'alarma del vehicle.

Els Mossos d'Esquadra fent la xerrada sobre seguretat en el domicili. FOTO: MERITXELL AYATS

- Comprovar que la porta del garatge queda tancada a l'entrada i la sortida de vehicles perquè cap estrany aprofiti per entrar-hi.
- Disposar de sistemes de videovigilància.
- Si sou propietari d'una plaça de pàrquing i la teniu llogada, estigueu al cas de possibles pèrdues o robatoris de claus i comandaments del vostre llogater.

Alarma cal:

- Connectar-la sempre, mentre es dorm i quan s'està fora de casa: contribueix a incrementar la seguretat.
- Que estigui connectada a una central d'alarmes que avisi la policia.
- Instal·lar-la i utilitzar-la d'acord amb les instruccions de l'instal·lador i en un lloc on sigui difícil accedir.
- Instal·lar mesures de protecció efectives d'acord amb les necessitats si es guarden a casa objectes de valor. És bo comprovar que l'empresa instal·ladora compleix tots els requisits legals.
- Guardar els documents de tots els electrodomèstics per facilitar la identificació dels aparells en cas de robatori.

Quan es marxi de vacances es recomana

- Desar els objectes valuosos en llocs segurs.
- Tancar tots els accessos amb clau i connectar l'alarma.
- Tenir un inventari d'objectes amb el número de sèrie, la marca i el model: facilita la identificació dels objectes en cas de robatori.
- Avisar persones de confiança de la vostra absència.
- Evitar explicar que s'està fora de casa si es parla amb persones desconegudes.
- No deixar senyals visibles que facin pensar que s'està fora de casa.
- No exterioritzar que la casa queda sense habitar.
- No deixar al contestador automàtic cap missatge en què es dedueixi que s'està fora. Es pot activar el desviament de trucades per poder respondre sempre.
- Demanar a algú que us reculli la correspondència.

IMPORTANT

Si s'escolta un soroll estrany o s'adverteix la presència de persones amb actitud sospitosa a prop del domicili, s'ha de trucar la policia.

També, si s'observen portes o finestres forçades o indicis que s'hagi pogut produir un robatori, cal mantenir la calma, no s'ha tocar res i avisar la policia, que indicarà les passes a seguir i durà a terme la investigació adequada amb personal especialitzat.

Denuncieu...

- Qualsevol fet delictiu que es pateixi.
- Si sou víctimes d'un delicte, no toqueu res i aviseu els Mossos d'Esquadra o la Policia Local.
- Presenteu denúncia als Mossos d'Esquadra.

Recordeu: per presentar una denúncia cal...

- Adreçar-se a les oficines d'Atenció al Ciutadà dels Mossos d'Esquadra.
- Portar un document d'identificació personal.
- Dur una llista dels efectes sostrets amb el màxim de dades de cadascun.

Les comissaries dels Mossos d'Esquadra són obertes les 24 hores del dia, tots els dies de l'any.

**instal·lacions
Terradellas**

Carrer nou, 124 - Apartat Correus, 46
Tel 972 64 02 13 - Fax 972 64 03 16
17100 La Bisbal d'Empordà (Girona)

Electricitat industrial i domèstica - Aigua i gas
Calefacció i aire condicionat - Enginyeria pròpia

**Menús, carta
i per emportar**

Esmorzars a la brasa

casolà · casero · homemade

Carrer dels Horts, 10
Carretera de Vialamat a L'Escala
VILADAMAT · 972 788 367

LA GENT HO DIU ¡MOLT BON PA!

FIECA J. PRATS

FUNDADA L'ANY 1931

C/ De la Creu, 12
17137 Vilademà
(Girona)

Tlf. 972.788497

Fira d'artesanania

El dissabte 25 de maig, a la Plaça de l'Església, es va portar a terme la segona edició de la Fira d'Artesania i Productes Catalans. En aquesta fira, que va comptar amb la col·laboració de l'Ajuntament, va haver-hi diversos tallers per a la mainada organitzats per l'AMPA de l'escola Puig Segalar i, a la tarda, una xocolatada per a tothom.

Cartell de la Fira.

Taller de fotografia

El dia 1 de juny va tenir lloc, a l'Ateneu Popular, un Taller de Fotografia. L'Enric Boldó, ens va explicar conceptes bàsics de fotografia mitjançant una sèrie d'exercicis teòrics i pràctics. A la xerrada hi van participar unes vint-i-cinc persones de totes les edats i sexes, amb ganes d'aprendre i compartir.

Durant la sessió vam poder aprendre les diferents parts d'una càmera rèflex i/o compacta, aprendre a utilitzar les diferents funcions que ens ofereixen les màquines de fotografar i com netejar-les. Vàrem fer una sèrie d'exercicis pràctics que ens van permetre posar a la pràctica els diferents coneixements adquirits.

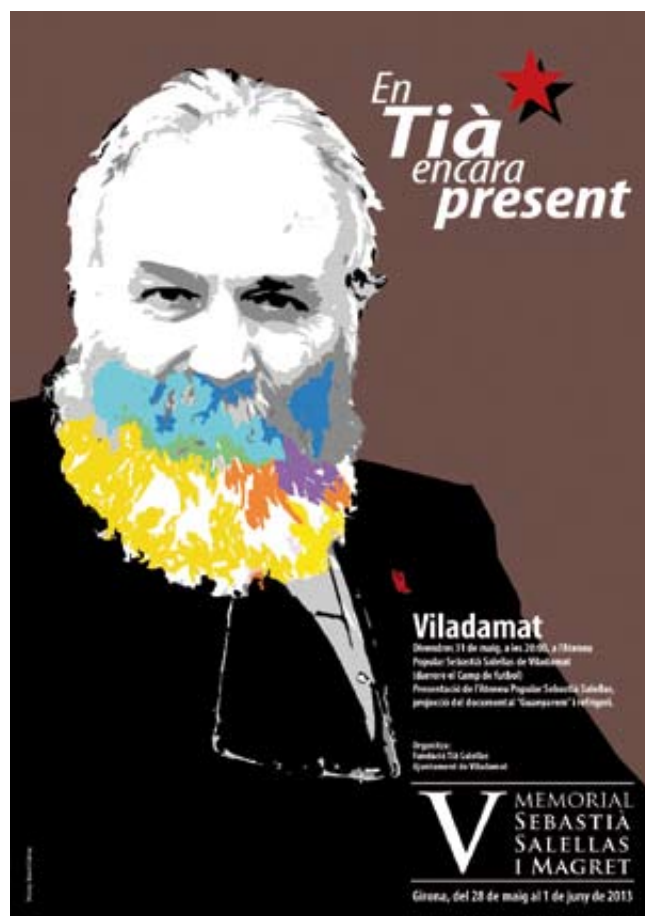
El taller va resultar ser molt útil, pràctic i enriquidor. Va agradar força, així que es va decidir ampliar-lo amb un taller de fotografia nocturna.

L'Enric Boldó explicant alguns conceptes durant el taller de fotografia.

V Memorial Sebastià Salellas

Organitzat per la Fundació Tià Salellas i l'Ajuntament de Viladamat, el 31 de maig es va fer la presentació del documental "Guanyarem!" per commemorar el cinquè aniversari de la mort d'en Sebastià Salellas, a l'Ateneu Popular de Viladamat que porta el seu nom.

Cartell del Memorial.

Placa de l'Ateneu dedicat en Tià Salellas.

Festival Fènix

Des que l'home té ús de raó, la capacitat d'adaptar-se a l'entorn i a les nostres necessitats ha permès que perdurésim durant milers d'anys. Primer el desconeixement i, més tard, la cobdícia d'uns pocs, han fet que la nostra presència tingués conseqüències catastròfiques per al Planeta i, de retruc, sobre el conjunt de la societat.

L'estrena del documental *Fabricants de Futur* dóna lloc al Festival Fènix, l'un va lligat a l'altre. Tot plegat, neix amb la voluntat de traslladar la temàtica del documental més enllà de les pantalles.

Fabricants de Futur traça una anàlisi del nou panorama socioeconòmic a través de la mirada crítica d'uns personatges, que comencen a poblar el nostre futur, amb un rumb diferent al qual ens pretenen imposar els mercats que ens "governen".

El Festival Fènix neix amb la voluntat d'esdevenir una àgora de debat i reflexió per poder recollir i donar veu a les diferents alternatives transformadores que estan sorgint com

Una de les parades del mercat de comerç de proximitat.

Aspectes de la Plaça de l'Església durant una de les activitats programades.

Arcadi Oliveras i Lluç Salellas durant una de les xerrades programades.

bolets al nostre territori. Són alternatives que comencen a dibuixar un camí per renéixer de les cendres a les quals semblen abocats. Creiem que ha arribat l'hora de decidir i participar en el nostre futur.

Ahora, es va poder gaudir d'espectacles musicals i artístics variats, i també d'una fira d'entitats transformadores i un mercat de comerç de proximitat, així com un sopar popular organitzat per l'Ajuntament i amb la col·laboració de la Colla de l'Espardenya.

DAMIÀ PUIG AUGÉ

JAUME 2

TALLER DE PLANXISTERIA I PINTURA

Tel. 677 800 871

Carrer dels Horts s/n 17137 VILADAMAT (Girona)

Nova direcció : Vicens Martinet i Teixidor.
Esmorçs i berenars de
forquilla i ganivet..... 6,60 €
Menú diari, 3 plats i postres..... 10,00 €
Menú especial, 3 plats i postres..... 15,00 €
Especialitat en brasa de llenya.
Ambient agradable i tracte familiar.
Preus populars, futbol TV tots els partits.
OBERT TOT L'ANY, DE DILLUNS A DIUMENGE.
HORARI : 09:00 A 24:00 US HI ESPEREM !!!
Avinguda de Riells, 34 Tel. 972 77 34 08
17130 L'ESCALA (Girona) Catalunya

Activitats de dinamització - Curs d'informàtica

Aquest any, dins les activitats dutes a terme per la dinamitzadora, Maria Àngels Ayats, que l'Ajuntament va contractar, hi va haver una nova activitat: classes d'informàtica. Al voltant d'una desena de dones del poble han realitzat, des del mes de gener al mes de juny, una introducció a les eines bàsiques

de la informàtica. Avui en dia, tenir unes nocions informàtiques és important a molts nivells. A classe, hi ha hagut persones amb diferents nivells en la matèria i així, a més, hi ha hagut ajuda entre alumnes enriquint la col·laboració entre les veïnes.

Comiat de final de curs a Can Catoi.

ALABAU
CONSTRUCCIONS
I MANTENIMENTS

PISCINES
I RECS

Av. Riells, 28 - 17130 L'Escal (Girona)
Tel. 972 776 729 - Mòbil 670 042 607
www.alabau-piscines-recs.es - alabau@girona.com

Cafè • Bar
Can Catoi

Activitats dels “joves” amb imatges

*Tot fent l'indi vàrem anar a buscar canyes per construir cabanyes i,
finalment, lluitar pel tresor...*

M. ÀNGELS AYATS
Dinamitzadora sociocultural
Ajuntament de Viladamat

Pepe Ribas, entre l'humanisme i l'Empordà

Pepe Ribas, en aquesta entrevista, se'ns dona a conèixer pel seu treball com a periodista, escriptor, articulista, conferenciant, activista... però, sobretot, com ell mateix es defineix, com a humanista. Amb aquesta presentació anem a descobrir una mica més la vida del nostre personatge, sensible envers la natura i les persones.

Quan i on vàreu néixer?

Vaig néixer a Barcelona l'any 1951, a casa. La meua família és catalana de sempre. Els meus pares eren de Barcelona. La meua mare tenia uns avantpassats, els besavis, que eren de la Bisbal i el meu pare va tenir un rebesavi de Reus que era carlí.

On vàreu estudiar?

En un col·legi laic, i després, a partir de 4t de batxillerat, als Jesuïtes de Sarrià (Barcelona). Després vaig entrar a la Universitat de Barcelona on vaig estudiar Dret.

Parleu-nos de la vostra trajectòria professional i com van ser els inicis

Vaig escriure des de sempre. Jo encara era molt petit, molt jove –tindria uns deu anys– quan ja feia, amb un grup d'amics, obres de teatre a l'estiu a Camprodon on estíuejàvem. Als quinze anys, a part del teatre, vam fer una pel·lícula i, a més, escrivia poemes i novel·les curtes. Amb vint-i-dos anys vàrem muntar una exposició poètica a la Universitat de Dret de Barcelona. En aquesta època hi havia molta inquietud per anar en contra del franquisme i fer poemes n'era una manera. A partir d'aquesta exposició vàrem crear un grup literari de gent molt jove que es deia Club Literari Nabuco i, llavors, va sortir Ajoblanco.

Com a fundador d'Ajoblanco, expliqueu-nos de què tracta aquesta revista

Vaig fer aquesta revista perquè vam trobar que la gent molt jove no tenia un canal on exposar les seves idees i, aleshores, com no hi havia res més, la vàrem fer. Ajoblanco va canviar moltes coses, ja que va ser una revista amb moltes inquietuds i molt lliure. No érem de cap partit, sinó més bé llibertaris i partidaris, doncs, de la plena llibertat i, per tant, de què qualsevol pogués opinar del que volgués.

Encara s'edita?

No. Ara fa deu anys que ja no s'edita. Va ser publicada des de l'any 1974 fins al 2000. L'any 2004 vàrem fer un número extraordinari i ara, potser, en farem un altre.

En l'actualitat, de què treballeu?

Sempre he viscut del periodisme, tot i que vaig estudiar Dret, no m'hi he dedicat mai. He col·laborat en diversos diaris, però com a treball fix sols a Ajoblanco. A part d'escriure, també faig conferències i imparteixo cursos de periodisme cultural a Sudamèrica i diversos indrets d'Espanya i també a Barcelona.

A causa de la vostra feina, doncs, heu tingut l'oportunitat de conèixer molt món

Escriure en castellà m'ha portat a visitar i viatjar per Llatinoamèrica i per tot el continent americà. He anat als departaments de cultura hispànica d'algunes universitats dels Estats Units, també he impartit cursos a l'Argentina, Colòmbia, Veneçuela, Perú, Xile...

Quan editava Ajoblanco, principalment als anys 80 i 90, vaig viatjar per quasi tots els països àrabs, a excepció de Líbia. També he viatjat per Europa, i per Àsia, encara que no massa. A principis dels noranta vaig estar molt implicat en els moviments indígenes de Brasil, Paraguai, Bolívia... fet que va fer que conegués molt a Evo Morales.

I d'Europa?

El que és el centre d'Europa el conec, sobretot per haver escrit el meu darrer llibre. En canvi, França, Anglaterra, Itàlia, Holanda... ho conec més per viatges d'estiu, viatges més de plaer i vacances.

Recentment heu publicat un llibre...

Sí, una novel·la titulada "Encuentro en Berlín". Nosaltres, els catalans i espanyols, en general, hem viscut bastant allunyats d'Europa des de Napoleó fins al Mercat Comú. I hem estat molt a dins de les nostres fronteres lluitant entre no-

saltres amb guerres civils i constants com les carlines o la guerra civil i no ens hem preocupat d'Europa. Així, la història d'Europa per a mi era una assignatura pendent. Llavors, vaig pensar que si feia una novel·la sobre personatges que havien viscut al segle XX seria bastant interessant investigar què és el que havia passat realment a Europa. Pensem en les persecucions religioses del segle XIX, les dues guerres mundials, la depressió dels anys trenta, la inflació bilionària d'Alemanya, Àustria o Holanda...

Així, he recorregut alguns llocs i he viscut a Berlín. He estat a Polònia i Ucraïna. Per cert, que Ucraïna és horrible perquè entre Stalin, Hitler i la revolució bolxevic va morir la meitat de la població, vint-i-dos milions de quaranta. En aquest sentit, vas voltant per Europa i et vas adonant d'aquestes coses i, aleshores, vaig voler escriure d'una manera que fos àgil i, així, vaig decidir fer la novel·la i crear uns personatges que visquessin els fets.

Ens podeu explicar de què va la història d'aquesta novel·la?

Vaig agafar el problema d'un jove xilè que s'assabentà que ha tingut una àvia que va desaparèixer als anys 30-40. Llavors, ve a Europa a buscar la resta de la família que sap que ha tingut però que no sap res perquè la seva mare no li ha explicat.

És un thriller, una novel·la històrica, que es va trobant uns personatges i van passant i sortint coses que no es coneixen massa a Catalunya, de les que van passar al segle XX a Europa, i que va ser una catàstrofe.

Heu publicat altres llibres?

Sí. Entre assajos i novel·la n'he publicat uns sis. Entre ells, per citar-ne algun, que és dels últims, "Los 70 a destajo", una crònica dels anys setanta sobre les postures de la gent jove, llibertària, ecologista, sindicalista... Sempre he volgut ser novel·lista. El que ha passat és que a causa de la problemàtica i injustícia social, la falta de llibertats em va fer crear l'Ajoblanco i l'Ajoblanco, alhora, en va fer ser periodista social implicat amb els moviments socials, independents, de les lluites d'alliberament dels pobles... i, aleshores, escriure novel·la va quedar aparcant per l'acció periodística.

Sou escriptor, novel·lista, conferenciant, articulista... De totes aquestes facetes, com us definiu?

Com un humanista.

Quan escriviu, què voleu o intenteu transmetre al lector a part de què agradi?

Valors humanistes. "Encuentro en Berlín" és una novel·la sobre l'amistat, la lleialtat i el rigor, llavors per a mi els valors són molt importants. Penso que amb els valors de la solidaritat, el respecte, el civisme, ja no fan falta lleis. Per tant, sóc partidari de la cultura i l'educació, i amb això els pobles canvien.

I què us motiva a escriure?

La gent i els sentiments. La gent, perquè sóc solidari, i els sentiments perquè els tinc i els cultivo i no tinc por. Penso que hem de tenir sentiments i valors i s'han de cultivar.

I què se sent?

Quan estàs escrivint passes per tot, com la vida. Quan acabo un llibre amb el qual he estat molt de temps, curiosament, no vull saber-ne res més. Com si no existís, perquè penso en una altra cosa. Les coses passen per a l'altre i llavors agafes malalties, et surten grans, tens mal de panxa, tens vertigen... perquè som humans. Has posat tant esforç per fer una cosa que sents una pèrdua com si s'hagués mort la teva mare o el teu germà... Ho passes malament.

Doncs escriure un llibre és com una gestació...

Sí, és un part, però no està viu perquè un llibre és una cosa morta, sobretot quan tu ja no el fas, ja l'has fet amb la qual cosa és bastant dur.

Jo no diria que un llibre és una cosa morta...

Per a l'autor sí, per al lector no. Per a l'autor és una cosa que no saps que pensar del que has passat. Hi ha un desencert. He parlat amb d'altres escriptors i els passa el mateix: "la depressió postpart" que es diu per als autors i escriptors.

*No puc suportar la injustícia,
de la més petita a la més gran.
Quan veig que hi ha una falsedat que
provoca injustícia això em revolta*

Què penseu del llibre electrònic?

Que s'anirà imposant, però que és més fred, més de pantalla i arriba un moment en què tanta pantalla et cansa i busques el paper perquè és un objecte tàtil. Crec que el llibre en paper no morirà mai, ni ha de morir, i podrà conviure amb el llibre electrònic.

Què us ha fet deixar de viure en una capital?

El temps i la meua professió. La forma en què passa el temps i la meua voluntat d'escriure des de la saviesa, la reflexió i el silenci. El temps va més amb la natura i, en canvi, a ciutat tot és més artificial i ràpid. Les ciutats s'han tornat sorolloses, molt de fer massa coses i, alhora, no tens temps de concentrar-te. Has de buscar un espai propici per a la creativitat, però també busco sentiments i un temps per viure aïllat amb arbres i el bosc i, a mi, em va molt bé, tot i que és dur, però és una cosa que he elegit i he d'ésser coherent amb el que he volgut ser.

Què us va seduir de l'Empordà per venir a viure?

L'any 1984 estava escrivint una novel·la a casa d'en Lluís Racionero a Cinc Claus i venia sovint a Viladamat a comprar. Un dia, caminant, vaig arribar a Sant Feliu de la Garriga i el Puig Segalar, on em vaig quedar molt parat en veure que des d'un punt tan normal es veïés tot l'Empordà i, llavors, em vaig enamorar d'aquest indret. Un dia, l'any 1990, em vaig apropar a Palau Borrell, a veure una casa la qual, en aquell temps, ho tenia tot caigut, però vaig veure que era el meu lloc i la vaig comprar.

Vaig viure un any i mig en una ruïna, sense llum, sense aigua, sense res... però vaig veure que era un lloc meravellós. Vaig descobrir els animals, els ocells... i aquí em vaig quedar. Vaig reconstruir la casa, he estat vint anys reconstruint-la i m'encanta Palau Borrell i m'encanta la seva serra, que la conec molt, i Viladamat m'encanta perquè és un poble tranquil, un poble que és un encreuament de carreteres... i aquí estic.

I quants anys fa que hi viviu?

Estic aquí des de l'any 1990, però que hi visc fix des de l'any 2000.

Quina connexió teniu amb la vida de Viladamat?

Home! Ara més. Vas tenint connexió conforme vas fent coses. Conec la gent de les botigues, la gent amb què treballo, amb les eleccions et mobilitzes i també amb el que ha passat amb els molins.

Què té l'Empordà perquè sigui evocat per escriptors, pintors...?

La lluminositat i el paisatge, les seves muntanyes com el Montgrí i la Mare de Déu del Mont, que no són grans i semblen enormes, el Canigó i la visió de muntanyes nevades, el mar, i la seva gent, els pagesos, que, per a mi, són els millors jardiniers del món, ja que sé com és de difícil treballar aquesta terra.

Hi ha un refrany que diu "cap poble pot sortir endavant fins que aprengui que és tan digne llaurar un camp com escriure un poema"

Sí, per a mi sí. S'ha de reivindicar moltíssim la pagesia i tot el que és agrícola. Crec que la indústria hauria de tenir molt a veure amb el que dóna la terra i buscar més la qualitat envers la quantitat.

Diuen que la unió fa la força, quant temps fa que esteu en la Plataforma Salvem el Terraprim?

Des que es va fundar l'any 2008. Quan vaig tornar d'Amèrica, precisament el Nadal, vaig trobar un expedient immens sobre la taula de l'alcalde Bardera a l'Ajuntament i li vaig dir: Què és això? –Res, que volen fer uns molins... Aleshores m'hi vaig ficar com un boig, ho vàrem denunciar i vàrem crear la plataforma.

Hem lluitat i hem aconseguit que els ajuntaments afectats estiguin units. El millor que podríem aconseguir és que aquesta serralada pogués ser un espai protegit, com és el Montgrí, perquè en realitat té molt a veure amb els Aiguamolls.

Heu dit que us considereu un humanista, també un activista?

Sí, ho he sigut molt, un activista cultural.

El món està ple d'injustícies, egoismes... Hi ha una frase de Luther King que diu. "El que més em preocupa no és pas la maldat dels dolents, sinó el silenci dels bons". Hi estàrieu d'acord?

Totalment d'acord. Estem callant massa. Hauríem de cridar més i organitzar-nos més i guanyar el temps. La lluita és molta feina, no pots parar perquè el poder mai para i, a més, té tot al seu favor perquè té els diners.

Què és el que més li revolta?

La injustícia. No puc suportar-la, de la més petita a la més gran. Quan veig que hi ha una falsedat que provoca injustícia això em revolta.

Quin sentit té la manipulació de les idees, de la força en nom de banderes, política, creença... per ofegar la individualitat per la subjugació?

No hi estic d'acord amb aquest plantejament. Moltes vegades s'utilitzen els sentiments per manipular, ocultar i amagar les lluites i les injustícies socials. Llavors, tot queda a casa. A Catalunya tenim un partit que ho ha practicat durant molts anys, que sota una bandera ha comès aberracions majúscules. Això s'ha de corregir i ens hem d'adonar que el que és important no són les banderes, sinó de com administrem els ciutadans, els seus drets i deures. Per això m'he dedicat a la cultura, perquè penso que és la clau per canviar a l'home, la història i tota aquesta vanitat i amor pels diners, el poder...

Estem cada vegada més a prop d'ésser una Catalunya independent?

Penso que no, a l'inrevés, ja que cada vegada estem més dependents dels sistemes financers i internacionals. Penso que això dels Estats-Nació és una cosa molt antiga i ja està escardada.

Però creieu que és factible la independència de Catalunya?

Econòmicament penso que no. És molt difícil. No tenim dades reals i en no tenir dades no puc respondre aquesta pregunta.

Vivim immersos en diferents crisis: econòmica, financera, política... Penseu que sorgirà una nova societat, de viure... però per la força i no per opció?

No veig com podem aturar aquesta situació actual. S'ha lluitat molt per aturar-la i hi ha hagut èpoques, els anys setanta per exemple, en què les lluites socials eren molt més fortes que ara, i mireu on estem... Abans era molt més optimista que ara.

Què demanaria als polítics per arribar a construir un món més pacífic, just i solidari?

Que marxin i deixin pujar a la gent jove, que tenen altres valors o gent nova amb realment compromís social. Que parli tal com viu i visqui tal com parla. O sigui, que les paraules i els fets siguin el mateix. Demanaria honestedat, transparència, ètica, educació, molta educació i, sobretot, que l'escola funcioni.

Un somni o una il·lusió

Que cadascú pugui desenvolupar les seves aptituds i les seves il·lusions sense fer mal al planeta, ni a la terra, ni als pobles, ni a les persones... No fer el mal, fer el bé. Tampoc no és tan difícil...

Feu algun esport en especial?

Sí, treballar l'hort.

Voleu afegir alguna cosa més?

Sí. Que estic molt content de viure aquí i que aquí em sento a casa meua i que estic molt ben acompanyat i encara que no es parli, sé que se m'accepta i jo accepto, respecte i em respecte i això és bastant important, és la base de la convivència. M'agradaria fer més coses, però com no paro, doncs faig el que puc. Estic content d'estar aquí i de cuidar d'aquesta terra. No he destrossat res, a l'inrevés, he reconstruït. No sóc un especulador, m'horroritzen els especuladors. Estic content.

Des d'aquesta revista us desitgem que pugueu continuar amb la vostra tasca i els vostres projectes, que havent cercat a través de la vida, la bellesa, la bondat, la veritat i la unitat, el vostre esforç no haurà estat endebades.

JOSEFINA CALS I PUIGNAU

A causa de la seva extensió, aquesta entrevista, feta al mes de juny, s'ha hagut de reduir considerablement per qüestions d'espai. En breu us farem saber on la podeu llegir íntegrament.

RECOLLIDA SELECTIVA

VIDRE

Ampolles de vidre.
Pots de conserves.
Pots de cosmètics.
Pots de perfumaria.

Vidre pla, miralls.
Vidres de vehicle.
Fluorescents.

ENVASOS LLEUGERS

Botes de plàstic.
Pots de iogurt.
Tetrabrics i llaunes.
Safates de "porrepas".

Joguines, quarts, CD.

PAPER I CARTÓ

Diaris i revistes.
Caixes de cartó.
Envasos de cartó per a ou.

Papirs bruts, metal·litzats o plastificats.

REBUIG

Pots d'escombrar.
Tampons, compreses.
I bolquers.
Punts de cigarreta.
Targetes.

ÀREES D'APORTACIÓ COMPLETES

PUNT DE RECOLLIDA DE PILES

A l'Ajuntament

PODA

Abocador controlat

COMPOSTATGE CASOLÀ

Tel. Ajuntament 972 18 80 82

+info

En el plànol trobareu la localització dels contenidors i instal·lacions de recollida de residus del municipi.

La ubicació d'aquests punts ha sigut consensuada entre l'Ajuntament, l'empresa Sersall i els tècnics del Consell Comarcal de l'Alt Empordà, per tal de donar un servei proper i eficient als ciutadans.

L'esforç econòmic, tècnic i humà que comporta la reubicació dels contenidors requereix també la col·laboració dels ciutadans.

Telèfons d'interès:

Ajuntament de Viladamat:
972 78 80 82

Àrea de medi ambient Consell Comarcal de l'Alt Empordà
972 50 30 88 extensió 402

Sersall 95, S.L.:
972 15 87 42

CONSELL COMARCAL DE L'ALT EMPORDÀ
àrea de medi ambient

El nou pati

Una de les característiques que defineixen l'escola rural és la seva obertura a l'entorn, tant pel que fa a la facilitat que existeix per fer sortides pels volts dels pobles i aprofundir d'una manera més significativa en els aprenentatges dels nens i nenes com pel que fa a dinamitzar la vida cultural de la població per mitjà d'activitats organitzades pel centre o per l'AMPA: quina de Nadal, l'arrossada popular, marxa popular, Jocs Florals de Sant Jordi... Aquesta vegada volem parlar d'una iniciativa que ha revertit cap a l'escola i que ha possibilitat una bona relació entre diferents agents que formen aquest entorn escolar.

L'escola de Viladamat ha pogut estrenar aquest mes de maig passat un pati totalment reformat, gràcies a la iniciativa d'una estudiant de pràctiques que ha possibilitat l'engrescament de tota la comunitat educativa: mestres, famílies, alumnes i Ajuntament. S'ha convertit el pati de l'escola en un espai ple de vida i enriquidor per als alumnes. Des de les vacances de Setmana Santa s'ha treballat en aquest projecte que ha permès el treball de tothom d'una manera cooperativa i totalment altruista. El primer pas va ser respondre unes enquestes sobre com es pensava que hauria de ser el pati i què hi voldríem tenir. A partir dels resultats de les enquestes es varen crear unes comissions de treball. Els alumnes de cicle superior es van fer càrrec d'elaborar un pressupost per al projecte; els de cicle mitjà van ocupar-se de restaurar els jocs tradicionals que ja hi havia hagut dibuixats en altres cursos i de dissenyar-ne de nous; els alumnes de cicle inicial es varen encarregar de tot allò que estava relacionat amb

l'emmagatzematge de les joguines del pati i els nens i nenes de cicle infantil se'n varen cuidar de l'hort.

També es varen convocar unes reunions amb pares i mares de l'AMPA per organitzar grups de treball, per organitzar la

compra de material o per trobar donacions o material de reciclatge per aprofitar-lo. Igualment, amb l'Ajuntament es va parlar per veure si era possible la compra d'una estructura de joc de pati nova, a la qual va donar el vistiplau.

I així va arribar el dissabte 4 de maig, amb una trobada de tota la comunitat educativa al pati per dur terme els arranjaments. El treball en equip, les ganes de treballar i la il·lusió de tothom va convertir el que havia estat un somni en una realitat: es varen pintar els murs exteriors, es van redistribuir

buir alguns elements que ja hi havia, es van fer cistelles noves de bàsquet, un sorral nou, es varen fer dues zones de jocs psicomotrius amb troncs i rodes de tractor i camió, es varen pintar bancs, es va arreglar la caseta de fusta, es va habilitar una zona amb una cabanya i un "tippie" indi fet de canya, vam posar una tanca a l'hort i es va adequar la

zona dels cubells de reciclatge. Van treballar conjuntament grans i petits i es va concloure la jornada amb un dinar tots plegats. Va ser un bon acabament per a un gran dia i un millor projecte d'escola.

EQUIP DE MESTRES DE L'ESCOLA PUIG SEGALAR

Taller "El pas de l'escola a l'institut"

Dimecres 22 de maig es va fer un taller amb els nens de 5è i 6è de l'escola de Viladamat per explorar la seva visió i inquietuds respecte el canvi entre l'escola rural i l'institut.

La Nancy Sureda i la Cristina Pujol, màsters en PNL, varen organitzar una sèrie d'exercicis/jocs per tal que els nens experimentessin les sensacions que els suposa el canvi de la seva rutina.

Els nens varen participar activament i voluntàriament en tots els exercicis proposats, es van deixar sorprendre, varen gaudir tots junts i varen aprendre a relacionar-se amb la visió que tenen de l'institut.

Tot és poc per intentar aconseguir que aquest canvi en les seves vides, sigui el més enriquidor i positiu possible.

Promoure la cohesió i les relacions entre famílies i alumnes

Com cada any, tornem a participar en aquesta fantàstica publicació de Terra de Lluerts per informar-vos de la nostra acció d'enguany.

Com a associació del poble de Viladamat vinculada especialment a l'escola, doncs som mares i pares del l'alumnat del centre, ens proposem any rere any promoure la cohesió i les relacions entre famílies i alumnes, a més de complementar l'educació dels nostres fills més enllà de l'àmbit educatiu reglat.

I moguts amb i per aquesta intenció, a més de organitzar i participar en les activitats habituals (parada de Sant Jordi, Quina, Cagatió, arrossada, gestió de menjador escola, activitats extraescolars, etc.), enguany hem proposat un seguit de noves activitats com:

Sortida de la marxa popular organitzada per l'AMPA el dia 18 de novembre de 2012. FOTO: ENRIC BOLDÓ

» TEF (Trobades Esportives en Família) els dissabtes matí on pares, mares i mainada fem esport plegats. I cada dissabte un esport diferent!

» Hem iniciat un grup de tambors que ens diem VILA-TUKADA, on petits i grans portarem el ritme als carrers del nostre poble.

» Hem participat en les fires d'alimentació i artesanía, venent castanyes i fent tallers de manualitats per a la mainada

A més, hem reformat el pati de l'escola col·laborant amb el projecte d'una professora en pràctiques.

Tota aquesta energia que aboquem cap a aquest projecte té una única finalitat: vetllar per l'educació dels nostres fills i filles que són el futur de Viladamat.

Visca la Festa Major!

TALLERS PLAJA
 Professionals des de 1920
SERVEI ESPECIALITZAT EN MECÀNICA, PLANXA I PINTURA PER A TOTES LES MARQUES

PEUGEOT AGENT

C/ Josep d'en Llop, 104 - l'Escala - Tel. 972 77 05 91 tallersplaja@telefonica.net

CORREDORA D'AS SEGUANCES
MARIA SERRA SALA

Avda. Salvador Dalí, 72 baixos
 17600 FIGUERES (Girona)
 Tel. 972 50 50 32 - Fax 972 50 53 28

M.S.P. Caravaning

M.S.P. Caravaning

Venda de materials per a la construcció i ferreteria

Pàrquing de caravanes i vehicles

www.msp.cat
www.caravaningmsp.com
 Tel. 972 52 17 70
 Fax 972 55 04 19
info@caravaningmsp.com

C/ Doctor Narcís de Ciurana, 14
 17470 Sant Pere Pescador (Girona)

Pàgines creades per recrear-nos

Ànimes belles tan elegants, esperits intensament sensibles: són homes i dones singulars, únics. Ells, que amb paraules han deixat escrites pàgines glorioses, ells, que amb llenguatge han engendrat històries humanes sublimes, ells, creadors d'emocions, forjadors de pensament, ells i elles, són la satisfacció del coneixement.

El capteniment d'aquest volum de saviesa transmesa, d'aquesta inquietud intel·lectual que és l'escriptura reconvertida en bona literatura, d'això, nosaltres, ben disposats al benefici que se'ns atorga, en fem, cada any, un tast molt convenient: un *berenar literari*.

D'entre les activitats que al nostre poble el Club de Lectura duu a terme hi ha aquest acte programat per als inicis de juny. La data coincideix amb el final "lectiu" d'un any de Club: tardor, hivern, primavera... temps dins del qual el talent, l'enginy, l'habilitat d'autores i autors de diferents èpoques, procedències i estils són llegits en les seves obres més difoses enriquant el personal coneixement del món, incitant els propis sentiments per fer-nos capbussar a l'interior de nosaltres mateixos perquè, llegint-los, ens sentim, inevitablement, impulsats a pensar més enllà d'allò estrictament narrat aconseguint d'establir una xarxa de connexions cognitives que són, sí, tota una satisfacció.

Mes rere mes, obres literàries adreçades només als clubs de lectura de tot Catalunya (CePSE) arriben a les nostres mans per fer-ne una lectura individual, primer, i col·lectiva després. Els anomenem *lots de lectura*: són títols recomanats i que, òbviament, pot llegir tothom.

Aspecte dels públic assistent al berenar literari d'enguany.

El berenar literari va tenir lloc el primer dissabte de juny, dia 1, a la sala de plens de l'Ajuntament, i es va evocar l'obra de Salvador Espriu en el centenari del seu naixement.

La raó i la idea inicial del berenar literari és la de portar obres d'autors escollits pels lectors a l'escena, tant del record com de la coneixença. Són veus que no temen la lectura pública, veus que desitgen fer arribar aquell poema que estimen, aquell fragment precís, o aquell missatge als qui s'han aplegat per escoltar-les. Veus en homenatge a la literatura, patrimoni a servir.

Per les seves peculiaritats, el berenar literari no va adreçat als autors que no han estat encara editats. No va ésser pensat per als inèdits i, doncs, no n'és el marc adequat. Per tant, en aquest sentit, caldrà que pensem en un format específic que sigui capaç de valorar i posar en relleu el talent i el mèrit de qui ens llegeix les pròpies creacions.

S'escriu en temps de pau, però també en temps de lluita. S'escriu per adelitar i s'escriu per denunciar: sobre la fragilitat humana, sobre l'heroïtat, sobre l'efímer i el perdurable, la vida i la mort. I sobre una flor. El Club de Lectura tornarà el mes de setembre: per fer-nos-en testimonis.

MARIA TERESA CROS
Club de Lectura

Ni un pas enrere

Com alguns ja coneixereu, es van interposar els passats mesos de juliol i agost de 2012 diversos recursos d'alçada davant del conseller per impugnar en via administrativa l'autorització a la construcció del parc eòlic, recursos que es troben encara pendents de resolució. Malgrat que la Llei preveu uns terminis per acudir als tribunals en cas de silenci administratiu i de manca de resposta i resolució del recurs d'alçada (termini de tres mesos més sis mesos addicionals), motiu pel qual ja s'ha interposat el recurs contenciós davant del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, continua existint l'obligació de l'Administració de resoldre expressament el recurs d'alçada.

És per això que vam sol·licitar en el seu moment la reunió amb l'Administració, reunió a la qual fórem convocats i que es va celebrar el passat 27 de maig de 2013 a la seu de la Direcció General d'Energia, Mines i Seguretat Industrial de la Generalitat de Catalunya.

En aquesta reunió hi van assistir en representació de la Generalitat el director General d'Energia, Pere Palacín; el subdirector General d'Energia, Francesc Sabio; i l'assessora jurídica del Departament, Anna Vila. En representació dels recurrents i opositors al parc eòlic hi havia la regidora de l'Ajuntament

de la Tallada d'Empordà, Daniela Wilson; el regidor de l'Ajuntament de Viladamat, Xavier Carreras, i Enric Pladevall i Josep Maria Vilaseca, en nom i representació de Salvem el Terraprim i també com a propietaris afectats.

L'objecte de la reunió era obtenir informació de l'estat del projecte i també exposar a l'Administració els motius d'oposició a aquest parc eòlic i els arguments d'impugnació de l'autorització administrativa atorgada per la instal·lació d'aquest Parc per la Direcció General d'Energia. En aquest sentit, doncs, es van exposar els motius d'oposició al Parc que eren bàsicament els següents:

- 1)** Afectació a terrenys cremats i indeguda autorització de canvi d'ús amb infracció de la prohibició establerta a la Llei estatal de Monts.
- 2)** Manca d'anàlisi d'alternatives d'emplaçament del parc eòlic.
- 3)** Tramitació indeguda del projecte sense la justificació de les 2.100 hores equivalents any de vent amb mesuraments de

FOTO: DOLORS GIBERT

vent de la zona i indeguda aplicació de mesuraments de vent obtinguts a les zones de Roses i Colera amb règim eòlic i condicions diferents.

- 4) Important impacte paisatgístic i ambiental que haurien d'exigir la denegació del projecte i especial incidència negativa en l'avifauna que és el principal impacte dels parcs i, que en el cas que ens ocupa, pot ésser molt greu atesa la proximitat del Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà, zona d'importància internacional per a les aus.
- 5) Oposició global al projecte de tots els municipis afectats i de les seves corporacions locals, dels grups ecologistes i associacions de veïns i dels propietaris afectats.

Una vegada escoltats els arguments de la Direcció General d'Energia, vàrem manifestar que no era admissible l'autorització del projecte sense l'anàlisi d'alternatives d'emplaçament diverses, diferenciades i possibles, i no era admissible preveure únicament la instal·lació a Ventalló o bé al Massís del Montgrí, indret on la instal·lació no resulta possible.

Tanmateix vàrem discutir la procedència d'autoritzar el parc i exigir a posteriori l'aportació d'estudis d'impacte amb l'avifauna en el moment de presentació del projecte executiu.

També es va comentar el tema de la incorrecció d'autorització del parc que afecta una zona cremada, extrem que comporta un canvi d'ús prohibit, si bé l'assessora jurídica del Departament va invocar que aquesta prohibició havia de considerar-se únicament aplicable pel que fa a requalificació urbanística del sòl i no per a la instal·lació d'aquesta infraestructura. Això ho vàrem desvirtuar i discutir sobre la base de l'existència tant de la prohibició derivada de la legislació urbanística com de la prohibició derivada de la legislació sectorial forestal.

Davant la insistència en què les qüestions pròpies del Departament a resoldre en aquest recurs eren les energètiques, vàrem fer especial esment i força en la irregularitat de la tramitació del projecte sense la justificació dels mínims

rendiments del recurs eòlic de la zona i amb l'aportació de mesuraments inaplicables a Ventalló per haver-se obtingut a punts allunyats i situats en cotes molt superiors (Roses i Colera a més de 700 m d'alçada front a la Serra de Ventalló de 170 m).

Falta d'autoritzacions

Per altra part, cal recordar que el parc eòlic de Ventalló no compta encara amb totes les autoritzacions administratives necessàries per iniciar les obres.

Per tal que poguéss instal·lar-se li caldria comptar amb els següents permisos i autoritzacions:

1. Autorització administrativa de la Direcció General d'Energia.
2. Llicència ambiental atorgada pels ajuntaments on s'instal·la.
3. Llicència d'obres.
4. Autorització urbanística per la implantació en sòl no urbanitzable o aprovació de Pla Especial per la Comissió Territorial d'Urbanisme de Girona.

De les quatre autoritzacions, només es disposa –que sabem– de la principal i bàsica: la de la Direcció General d'Energia, de manera que, avui per avui, no poden iniciar-se les obres.

Així doncs, aprofitem aquesta finestra informativa i divulgativa que és *Terra de Lluerts* per informar-vos de l'actualitat i gestions envers la construcció del parc eòlic a la serra de Ventalló.

EDUARD DE RIBOT
CARLES B. GORBS
Plataforma Salvem el Terraprim

Seguim preparant sortides

Podem dir que ja tenim la Colla de l'Espardenya de Viladamat, i hem deixat enrere el nom de futura colla. Seguim preparant diferents sortides i també pensem que podem organitzar activitats, de tot tipus, i amb moltes ganes.

Des de fa uns estius, i de fet aquest any seguim igual, cada divendres al vespre s'organitzen les caminades a la fresca. La durada és d'unes dues hores pels voltants de Viladamat. La ruta varia cada dia, però la primera sempre comença per anar al Puig Segalar i la segona a Sant Martí d'Empúries. Solem alternar plana i muntanya, però el més important és passar una bona estona i una excusa per caminar. Encara en tindrem moltes de pendents i us animen a venir i segur que repetireu. Cal dir que molts, en acabar, s'apunten al sopar a la fresca, a Can Catoí.

Si repassem les rutes que es van fer durant el darrer any, la que va tenir més èxit quant a participació i que va agradar molt, va ser la de Sant Pere de Rodes, el dia 1 de maig. Una part del grup va començar a pujar des de Palau-saverdera per arribar al Mas Ventós on hi havia la resta del grup. Es va seguir pujant fins al Castell de Sant Salvador, d'aquí al Monestir de Sant Pere de Rodes i es va acabar amb un dinar tots junts al Mas Ventós.

Sortida a Sant Pere de Rodes i al Castell de Sant Salvador.

Perquè tothom pugui participar de les sortides que es fan pel matí (diumenge o dia festiu), s'intenten preparar amb dues possibles opcions, una ruta més llarga de 4 a 5 hores i una de més curta, de més o menys la meitat, i acabar junts amb un dinar de grup al camp o bé ben asseguts en una taula. Ens agradaria també preparar-ne alguna de més llarga, algun cim o ruta de més hores, hi podem anar només els de la Colla de l'Espardenya o ajuntar-nos amb algun altre grup, però ja us anirem informant.

Alguna de les sortides que s'organitzen a vegades s'han de canviar a última hora pel temps. Això ens va passar a la sortida de Cala Ferriola, el 24 de juny, pel vent i perquè el dia no acompanyava massa. Es va anar a la Gola del Fluvià, des de Sant Pere. Per tant, hem de buscar una nova data per anar a Cala Ferriola.

Sortida a la Gola del Fluvià.

Sortida al Puig Segalar (Sortides a la Fresca 2013).

Tots els DIVENDRES al VESPRE
a les 20h30' sortida de la Plaça de la Vila

CAMINADES A LA FRESCA PER VILADAMAT

DIES: 28 DE JUNY,
5, 12, 19 I 26 DE
JULIOL I
9, 16, 23 I 30
D'AGOST 2013

A l'arribada, qui vulgui
pot apuntar-se a sopar
SOPAR A LA FRESCA
A CAN CATOI (cal encarregar per tenir lloc)

COLLA DE L'ESPARDENYA
COLLA DE VILADAMAT
DE VILADAMAT

La millor manera de fer-vos arribar la informació de les sortides que es van programant és per mitjà del correu electrònic. Feu-nos arribar la vostra adreça, si no la tenim, i us avançarem tot el que tenim previst. També la podeu utilitzar per fer-nos suggeriments. El nou correu és:

collaespardenyaviladamat@gmail.com

Per anar-vos animant, us avancem algunes propostes que tenim pensades per a aquesta temporada:.

- Cala i camins de ronda (agost)
- Cingleres de Tavertet (setembre)
- Sant Aniol d'Aguja (estiu o tardor)
- Conèixer el terme de Viladamat, pous de glaç i ruïnes, amb guia que ens ho expliqui (preparar per a tardor-hivern)
- El Puig Segalar, la primera de l'any (gener)

Des d'aquí us animem a què participeu en alguna sortida i volem dir-vos que estem oberts a qualsevol proposta.

COLLA DE L'ESPARDENYA

Accidents per xoc amb animals

A Espanya hi va haver una mica més de 17.000 accidents fa dos anys, amb més de sis-centes cinquanta víctimes: deu morts, vuitanta-quatre ferits greus i més de cinc-centes cinquanta lleus.

Les pèrdues materials que paguen en la seva majoria –bé per sentència o per assegurança– els titulars de cotos, s'han calculat de manera molt prudent a raó d'uns mil euros per accident, sense comptar el valor dels caps de bestiar. Aquest any es van matar més de deu mil tres-cents caps, la pèrdua per als vedats (cotos) s'estima en uns set milions d'euros, considerant el valor cinegètic d'un porc senglar a uns tres-cents euros i el d'un cèrvid en uns mil cent euros.

L'any 2012 s'hauran produït a Espanya prop de vint mil accidents partint de les dades conegudes per a Castella i Lleó. El nombre de morts estarà, malauradament, al voltant dels onze, com cada any. En aquests accidents, i atenent a les estadístiques d'anys anteriors, hauran desaparegut també dotze mil caps de bestiar valorats en uns vuit milions i mig d'euros. A Espanya el 80% dels accidents contra animals es produeixen per tres espècies: senglars (32%), cèrvids (22%) i canids (25,8%).

Entre Castella i Lleó (36%) i Galícia (18%) ens adjudiquem més de la meitat dels accidents contra animals d'Espanya. El 2012 es van produir a Castella i Lleó 6.609 accidents en carretera amb animals silvestres, gossos abandonats i algunes espècies ramaderes. D'ells, cent noranta-sis han estat amb víctimes: tres morts, tretze lesionats greus i cent vuitanta lleus. L'any 2011 hi va haver 5.746 accidents dels quals 124 ho van ser amb víctimes, el que representa que s'han incrementat els accidents un alt percentatge i que s'han produït víctimes de manera desproporcionada. Els

animals que més accidents provoquen a Castella i Lleó són el cabirol (47%), el senglar (31%), els canids: gossos i guineus en proporció 3:1 (14%), els cérvols (5%) i altres animals (4%). En tres províncies es produeixen el 60% dels accidents. Burgos amb 1.608 accidents lidera la comunitat, seguida de Lleó amb 1.480 i Sòria amb 891.

Els accidents provocats per fauna tenen la gran desgràcia de les víctimes humanes que produeixen cada any. D'altra

ROSTISSERIA
LA REINA DEL POLLASTRE

Avda. Riells, 47 Tel. 972 773 698
C/ Polau, 15 Tel. 972 770 037
C/ Sibília de Fortia, 7 Tel. 972 772 694
L'ESCALA

PLANAS

CARNS I EMBOTITS
CRIANÇA, MATANÇA
I ELABORACIÓ PRÒPIA
VILADAMAT

Plaça Moderna, 1 - Tel. 972 788 068 - Miquel 669 377 584

banda, tenen l'inconvenient afegit d'eliminar una riquesa faunística impressionant i suposen un càrrec per als caçadors injustament sentenciats com a responsables d'uns vint milions d'euros, que si no els són per sentència directa, sí que els paguem cada any per assegurar la possible responsabilitat del risc inherent a cada vedat (coto), ja que són gairebé íntegrament espais oberts en què els animals es mouen amb total llibertat, atenent només al seu instint. A Espanya hem estimat a raó d'uns mil euros accident, però en alguns països d'Europa els danys caminen entre mil cinc-cents i dos mil euros per sinistre. A més, cal valorar caps de bestiar morts, sempre al nostre càrrec.

Unes dades preocupants

El director gerent de l'ACEX (Associació d'Empreses de Conservació i Explotació d'Infraestructures) manifesta que les seves empreses recullen diàriament de les carreteres uns 1.000 animals, des d'un talp a un cavall. La Fundació Affmity denuncia que l'any 2010 es van recollir a Espanya 110.000 gossos abandonats. Segons Ecologistes en Acció, al voltant de deu milions de vertebrats moren cada any a les carreteres, en aquest cas sense conèixer les fonts de dades que il·lustren aquests milions de morts tan desproporcionades. El problema és mundial. A Suècia el 2010 hi va haver 43.000 accidents contra la fauna amb vint-i-sis morts. A Alemanya tenen quatre vegades més accidents amb víctimes (2.411) que nosaltres, Noruega i Holanda en tenen molt pocs i cap mort i a Suïssa la sinistralitat és semblant a Espanya. En cap d'aquests països el vedat (coto) és responsable. No hi ha solucions úniques per a aquest problema en cap lloc del món. Els mitjans que es posen en tots els països són similars. Les infraestructures han de disposar de passos de fauna adequats a les vies noves i en el cas d'autovies o autopistes, cal fer tanques. A les carreteres secundàries cal clarejar les vores i disposar de repel·lents químics, senyals, emissors lumínics i acústics, etc., perquè

tancar és impensable, ja que, a més, el que fa és traslladar el problema al final de la tanca.

La Llei 17/2005, de 19 de juliol, per la qual es regula el permís i la llicència de conducció per punts, s'incorpora a aquesta una Disposició addicional novena titulada "Responsabilitat en accidents de trànsit per atropellaments d'espècies cinegètiques" i considera culpable al titular o propietari del vedat només quan l'accident sigui conseqüència directa de l'acció de cacera o d'una falta de diligència en la conservació del terreny acotat. Aquí és on entren els jutges científics. Alguns saberuts jutges consideren que hi ha manca de diligència del coto i condemnen el titular per no haver tancat les carreteres secundàries d'Espanya. Tancar un quilòmetre de carretera, per tots dos costats, costa 50.000 euros i tancar els 150.000 km de carreteres secundàries d'Espanya costaria uns 7.500 milions d'euros. Crec que estimen aquests jutges tan savis que hem fet un prorrateig a raó d'uns 10.000 euros, caçador i tancar-les, i posar així veritables portes al camp. Sembla que no hem de perdre l'esperança i que es resoldrà la injustícia amb la nova Llei de Montes, però qualsevol es fia del que pot dir un jutge, diguin el que vulguin el literal i l'esperit d'aquesta Llei. Alguns titulars de vedats ja ho han fet, però tots hauríem de rebel·lar-nos, deixar de caçar uns anys i que paguin els polítics responsables d'aquestes lleis, i aquests jutges tan ponderats, el disbarat econòmic que ens estan provocant. Algunes sentències semblen més pròpies d'aquell jutge, Roy Bean descrit en la novel·la *A l'oest del Pecos*, de J. P. Homewood. I a mi això em sembla un episodi més de la justícia que ja criticaven els clàssics, servia de mofa a Quevedo i de "cachondeo" a un alcalde recent de Jérez.

SOCIETAT DE CAÇADORS ALBONS-VILADAMAT
JUNTA LOCAL DE VILADAMAT
Extret de la revista CAZA, núm. 330 –juny 2013–
(de José Luis Garrido)

Caravan Viladamat

Ctra. Viladamat - L'Escala · 17137 Viladamat
Tel.: 972 788 625

FUNERARIA VICENS

— Des de 1924 —

SERVEI 24 h ELS 365 DIES DE L'ANY

Passeig del Cementiri, 17
Tel. 24 h (0034) 972 50 12 12 - 972 67 86 86 - Fax 972 50 97 42
17600 FIGUERES (Alt Empordà)

Hem guanyat el campionat

Després del desafortunat descens de la temporada passada, en guany s'ha aconseguit guanyar el campionat de lliga de Quarta Catalana. S'ha format un bon equip, un equip jove, amb ganes de gaudir del futbol, un equip en el qual ha predominat el bon ambient i, alhora, ha estat competitiu, i en què tots els jugadors del poble que ho han volgut n'han estat participants. Fruit de tot això ha estat el bon resultat que s'ha obtingut a la lliga, ja que, després de batallar partit a partit, s'ha aconseguit guanyar el campionat. Val a dir que tot i jugar a quarta catalana, hi havia un al·licient afegit, i és la gran quantitat de derbis que ens brinda aquesta categoria. Això, a part de ser una motivació extra, també ha fet que s'omplís el camp de gent gairebé a cada partit, i la lliga s'ha viscut de forma més propera. Amb aquest campionat s'ha complert un altre dels objectius que plantejàvem a l'inici de la temporada quan la nova junta vam començar a treballar, i és que preteníem que el camp de futbol fos un espai més de trobada i de tertúlia entre els veïns i veïnes.

Segon gol del Viladamat contra La Pera, que va suposar guanyar el campionat i l'ascens. FOTO: ENRIC BOLDO

Amb tot això, la nova junta també hem intentat reduir el pressupost anual i, tot i que hi ha una sèrie de despeses de les quals no en podem prescindir ni rebaixar perquè depenen de la federació, sí que hem reduït les despeses de pintura, tractaments al camp i suprimit les pagues a jugadors. Ho hem pogut fer gràcies a l'esforç de totes les persones que hi han col·laborat.

Només esperem que la temporada vinent també ens acompanyi a seguir gaudint de tardes de bon futbol i que no es desfaci la pinya que s'ha creat dins el vestidor. Així doncs, des de la junta volem donar les gràcies a tots els jugadors, al cos tècnic, a l'afició i, per descomptat i en especial, a tots els socis/es i col·laboradors/es perquè sense elles tampoc no seria possible poder tirar endavant el club.

Festejant el campionat i l'ascens.

D'esquerra a dreta i de dalt a baix: Sau, Sergi Mach, Albert Estrach, Edu Casadevall, Marc Alabau, Gerard Sabater, Bemba, Cristhian Fernández, Sergi Turbau, Pau Gasull, Josep Bofill, Ferran San Millan, Gerard Silvestre, Josep M. Gasull, Guillem Gil, Carles Britos, Antonio, Kone, Younis, Arnau Planas, Marcos, Albert López, Youssef, Xavier Davesa, Pol Britos i Pol Gil. Falten a la foto Bernat Planas i Aleix Davesa.

Textos guanyadors Jocs Florals

Un Sant Jordi diferent

Abril 2013

Santa Jordina

Al bell mig d'una muntanya, en un petita casa de fusta hi vivia la Jordina, una bonica i amable pastora. Com cada dia, havent dinat, la Jordina va sortir a pasturar el seu petit ramat d'ovelles i cabres. Va deixar que s'atipessin amb l'herba fresca i verda de les pastures dels prats de la muntanya i varen emprendre el camí de retorn cap a casa seva. Al passar pel corriol de la cova del Cau del Duc va sentir un soroll i quan es va girar va veure al cavaller Jordi fugint d'una enorme bèstia de color negre. Li sortia un fum pudent dels narius i treia boles de foc pels queixals. La pastora, sense por, s'hi atansà i li va clavar un cop de bastó i va estabornir la bèstia. L'animal, que era un drac, va agafar tanta por que va marxar volant i mai més no va tornar per aquelles contrades. Des d'aquell dia, cada 23 d'abril, se celebra la festa de Santa Jordina.

TIMUR RIBAS (RITI BASMUR)

El drac golafre

Hi havia una vegada un drac que era molt golafre i li deien el Drac Golafre. Tot el que trobava s'ho menjava, romans, soldats, cavallers, pagesos, guerrers i animals. S'ho menjava tot menys barrufets. Els barrufets juntament amb alguns soldats romans i guerrers van matar el drac. Els barrufets van lligar una corda als peus del drac i va caure, llavors li van clavar espases, llances i cops de punys. I quan va venir la princesa el drac era mort.

OTGER BASSÓ BARRETINA (TRENCAABRES)
CATEGORIA CI

“Sant Jordi”

Hi havia una vegada, fa molt de temps, un poble on hi vivia un drac, una princesa, la reina i el rei. El drac va tenir molta gana i va sentir la princesa. Al drac li va agradar tant la música que li va passar la gana i va dir:

—Si amb aquella melodia de la princesa m'ha marxat la gana em podria cantar cançons i així no tindria mai gana!

El drac va anar a buscar la princesa, quan la va agafar tots van atacar el drac. El drac va construir una torre i en aquella torre va posar a dintre la princesa. El rei i la reina van ordenar que els esclaus anessin a buscar joves prínceps que lluitessin contra el drac. Després de tres dies van venir els esclaus i la reina va dir:

—I bé, quants prínceps heu portat?

Un dels esclaus va dir:

—N'hem portat sis! Un dels sis prínceps va anar a lluitar i el drac va agafar el príncep i el va posar a la seva cova i el va lligar.

Tots es pensaven que estava mort.

Hi van anar quasi tots, però només en faltava un que es deia Jordi. En Jordi va agafar un cavall per lluitar contra el drac. El drac va dir —per què voleu lluitar contra mi?

I en Jordi va dir:

—No, jo sóc vegetarià i com que m'agraden tant els cants de la princesa, no vull que ningú la toqui! El drac es va girar i en Jordi va bufar i amb la seva llança va matar el drac. En Jordi va agafar les claus de la torre, la princesa va sortir i d'un ull de la princesa va caure una llàgrima i d'aquella va sortir una rosa. El drac va morir. Tots van ser feliços i la princesa i el príncep es van casar... i el rei per donar-li les gràcies va dir:

—Des d'aquest dia serà Sant Jordi!

NORA SÁNCHEZ (LISA)
CATEGORIA CM

Nova versió

Explica la llegenda que fa molt i molts anys
en un petit poble anomenat Vilagrans
rondava un drac carnívor petitot
que no coneixien ni bruixa ni bruixot.

Li agradava menjar-se el bestiar
i si no volien calamitats tenir
cada dia li havien de donar menjar
fos un animal o un vilatà.

Un dia calorós de primavera
a la princesa va tocar ser la primera.
El drac a la cova l'estava esperant
per fer-se un bon tip de carn.

Va passar per allí un cavaller.
La princesa el va cridar
perquè volia que fos el primer
que la pogués salvar.

El cavaller va matar l'animal
i de la sang un roser en va sortir.
La princesa va dir:
-és per mi?

Tots dos se'n van anar
cap al castell del Puig Segalar
muntats en el cavall blanc
i amb una rosa de Sant Jordi.

MARIA SAIS (MAIS SARIA)
CATEGORIA CS

La llegenda de Sant Jordi

La princesa es va arremangar el vestit fins als genolls i es va asseure sota un arbre de gran capçada, a recés del sol de la tarda. Amb un gest solemne, digne de la seva condició, va obrir el llibre i va anar passant pàgines, una per una, amb els dits fins i delicats. De cop es va aturar. Es va escurar la gola, va aixecar el cap i es va dirigir al drac que, a poca distància, amb la boca tancada i els narius fumejant, la contemplava amb ulls esbatanats i posat d'estranyesa.

—Ja ho tinc —i va afegir amb entusiasme— això t'agradarà!

Acostumat com estava a les cares de pànic i als xiscles ensordidors que tothom feia tan bon punt el veia, l'animal havia quedat desconcertat, obnubilat, quan aquella noia, decidida i amable, de veu dolça i gest gràcil, l'havia convidat a escoltar.

—Tems era tems, en una vall pròspera i florent —va començar ella, amb l'oratòria de qui se sap escoltat— hi havia un poderós i opulent rei...

I, davant l'atenció i la curiositat creixent de la fera, ja no va parar. El alat va avançar, paraula a paraula, i les històries van fluir, enllaçades les unes amb les altres, fins que el crepuscle va tenyir el cel de pau i quietud. Quan es va albirar la primera estrella, el drac, enorme i imponent, jeia plàcidament adormit, amansit com un ca, sota l'efecte màgic dels contes i de la destresa de la noia per explicar-los.

Fou llavors quan la princesa tancà el llibre amb un cop sec, s'aixecà i es girà.

—Au va, Jordi, sortiu. Ja podem marxar.

El cavaller va sorgir de darrere els matolls, encarcerat, enrojolat, i va seguir la princesa que ja enfilava el camí tot sermonant.

Abans d'arribar al castell, el cavaller, en senyal d'agraïment, va voler collir una rosella que hi havia al marge, entre esbarzers i esparregueres.

—Deixeu, deixeu, no us punxéssiu pas —va anticipar-se la princesa en veure les dificultats del galant. Com hi ha món! De tot en diuen cavallers...

Amb els anys, el reeixit episodi, passat pel sedàs del boca a orella d'aquelles contrades, ha arribat als nostres dies en forma de llegenda, tal com tots la coneixem, i s'ha convertit en la celebrada festa de la rosa i del llibre.

MARTA BARRETINA I GINESTA
(SENYOR MEURSAULT)
CATEGORIA ADULT

Logos finalistes de la biblioteca de Viladamat

Els guanyadors dels logos de la biblioteca de Viladamat van ser:

Logo: **Ona Camacho**

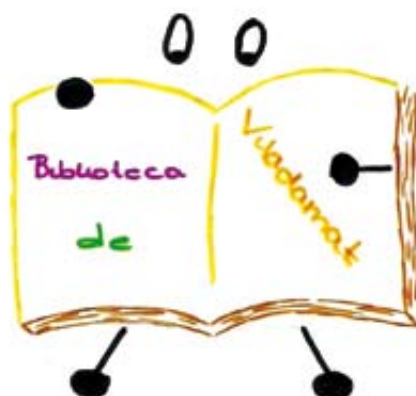
Mascota: **Otger Bassó**

El jurat deliberant sobre el logo de la biblioteca i del concurs literari dels Jocs Florals.

1- Nom: **Abril**. Edat: 11 anys

2- Nom: **Blanca**. Edat: 12 anys

3- Nom: **Otger**. Edat: 6 anys

BIBLIOTECA PÚBLICA DE VILADAMAT

4- Nom: **Samuel**. Edat: 5 anys

5- Nom: **Ona Camacho**. Edat: 11 anys

Terra de Lluerts vol donar difusió a la creació de totes aquelles obres artístiques i culturals, en qualsevol de les seves disciplines, portades a terme per viladamatencs i viladamatenques.

Insubmís (2)

espero, en aquest vespre trist,
una espurna d'esperança
vençuts i capcots els vells sospiren
capcots i perduts els joves
han perdut les paraules
floreix la veu dels insubmisos
hi ha vermell de roselles, posades al pit, senyal de flama
comencem a segar, prou de fatídics obscurs d'odi opressor
les males herbes s'han d'esporgar, cal afamar la terra
després, quan tot sigui ja net encetarem
l'alba... nou dia, nova llum...
és llarg d'esperar, són massa anys, massa vides perdudes,
en la tenebra dels temps difícils, farts d'agonia lenta,
els mots ens han mort a la boca, massa hem callat
de cada cosa en tenim un record propi, nostre,

amagat camí que ens ha costat recórrer,
amants de la terra, d'aquest nostre país petit
lluny del desert dels móns insolidaris,
tancats en el núvol del nostre somni,
sempre mirant enllà, més enllà...
esdevenen cims les veus dels vells, i dels joves, i l'espera
de lentes hores, solitud i silenci que brama llibertat
escoltem, ara potser sí...
per l'alta mar d'espigues dels nous plançons que van
creixent,
fidels, som i serem, com abans, com sempre,
fidels, deia,
al servei d'aquest poble.

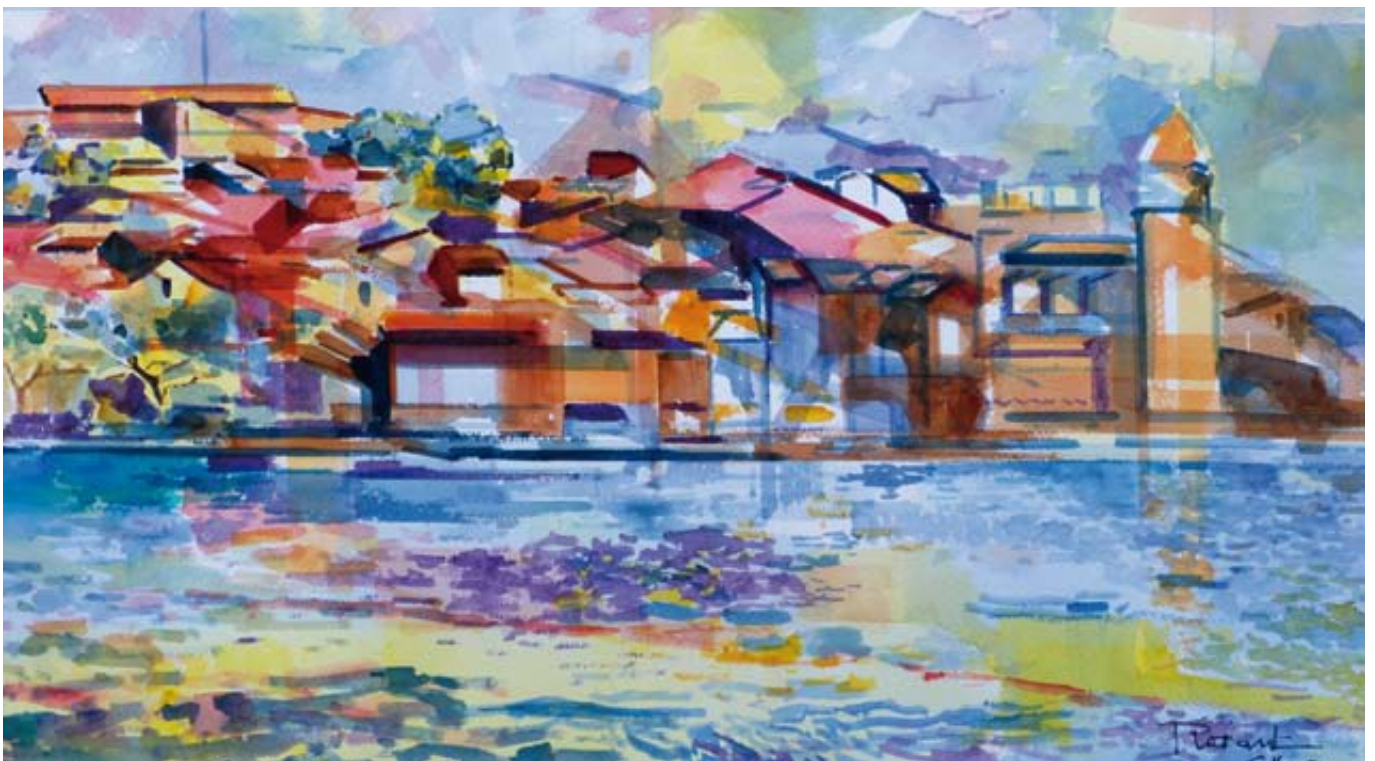
ROSER SUÑER I SOLER. Pensaments d'insubmissió

Sol de tarda de foc. Enric Boldó.

El pa de Viladamat. Joan Motas.

Cotlliure. Antonio Rosant.

La gastroenteritis

La gastroenteritis és una inflamació de l'estómac i del budell produïda per un virus o un bacteri.

Els símptomes són: vòmits, diarrees, dolor abdominal i nàusees; a vegades, també, febre i mal de cap. Es podria produir una deshidratació amb pèrdua d'electròlits com el sodi i el potassi.

Què puc menjar?

Durant les primeres hores no s'ha de menjar cap aliment sòlid, quan es nota una mica de millora es podrà prendre una dieta astringent amb algun d'aquests aliments:

- Iogurt amb bifidus i formatge fresc.
- Sopa d'arròs, pastanagues o peix.
- Puré de patata amb pastanagues.
- Ou dur o truita molt cuita.
- Pollastre bullit sense pell.
- Peix blanc bullit o a la planxa.
- Compota de poma o oxidada (es deixa partida a trossos a l'aire lliure).
- Codony.
- Plàtan xafat amb una mica de suc de llimona i sacarina.
- Pa blanc torrat.
- Infusions clares de té, camamilla o fonoll.

Què no puc menjar?

- Begudes molt fredes.
- Llet.
- Verdures.
- Fruïtes crues menys les pomes, el plàtan i la llimona.

No s'ha d'oblidar beure molt de líquid.

També és important prendre sèrum oral, ja que té la quantitat exacta d'electròlits que hem de recuperar. Al principi es recomana administrar-lo molt a poc a poc i amb cullera per evitar el vòmit.

MARIA LLUÏSA FALGUERA
Farmacèutica de l'Armentera

Av. Ave Maria, 43
17130 L'ESCALA
(Girona) SPAIN

Tel: 972770218
Fax: 972773040
escalatour@intercomgi.com
www.escalatour.group-team.com

FISIO L'ESCALA

CENTRE DE FISIOTERÀPIA I RECUPERACIÓ FUNCIONAL

Tel. i Fax 972 771 475

Ronda del Pedró, 12 - 17130 L'ESCALA (Girona)

GORBS

Comunicació - Edicions

629 151 930 · cgorbs@gorbs.cat
www.gorbs.cat

Josep Maria Torres Ros
Spinòleg i terapeuta

Visites concertades a
Figueres, Barcelona,
Girona i Viladamat

Telèfon: 972 765 120
Mòbil: 647 577 416
www.cossubtil.com

Gent gran i exercici físic

Envellir comporta de manera inevitable una pèrdua progressiva de la capacitat de funcionament de la majoria d'òrgans i estructures corporals. Disminueix la capacitat pulmonar, cardíaca i renal i es perd densitat òssia i massa muscular. A aquestes pèrdues s'hi afegeix l'impacte de malalties agudes i cròniques.

Aquests canvis tenen efectes en la condició física i es tradueixen en una reducció de la força muscular, de la velocitat de la marxa quan caminem, de la resistència, de l'equilibri i de la flexibilitat. Els canvis en l'activitat i el rendiment físic, juntament amb altres factors, influeixen, finalment, en la capacitat de dur a terme les activitats de la via diària de manera autònoma.

L'exercici físic és important durant tota la vida. I és que quan més gran sigui la capacitat física que hem adquirit al llarg de la vida, fent exercici, més trigaran les pèrdues a limitar-nos en la vida quotidiana. Així doncs, cal començar a fer exercici quan abans millor.

L'exercici físic té un efecte preventiu sobre el desenvolupament de moltes malalties, especialment les cardiovasculars, que són la primera causa de mortalitat.

I a la vegada l'exercici físic té un efecte preventiu sobre les limitacions funcionals en la vida diària que poden comportar una discapacitat adquirida amb l'edat i arribar a causar una situació de dependència o necessitat d'ajuda d'una altra persona per poder fer activitats quotidianes.

Fer exercici regularment al llarg de la vida augmenta l'esperança de vida lliure de discapacitat, disminueix el nivell de discapacitat o compacta la discapacitat al final de la vida, la qual cosa vol dir que ens permet viure més anys sense limitacions i sense dependre d'altres persones en la nostra vida quotidiana.

L'Organització Mundial de la Salut (OMS), altres organismes internacionals i la majoria de governs fan especial èmfasi en la importància de promoure l'exercici físic per promoure així la salut en general i, especialment, entre les persones grans.

Pensem per un moment en la complexitat d'habilitats i de moviments que comporten activitats de la vida diària que fem automàticament quan estem sans, com dutxar-nos dins

d'una banyera, desplaçar-nos amb transports públics o cuidar persones del nostre entorn que necessiten ajuda. Ens adonarem que cal estar en forma per dur a terme aquestes activitats i que, si no ho estem, ens anirem debilitant i no les podrem fer.

Fonaments de l'exercici físic

Els experts diferencien els conceptes d'*exercici físic* i *activitat física*. L'exercici físic és l'activitat física planificada, organitzada i repetida regularment que té per objectiu mantenir o millorar la forma física.

L'activitat física, per la seva part, es considera que és qualsevol moviment del cos, ja sigui natural o planificat, produït voluntàriament, que impliqui un consum considerable d'energia per sobre del metabolisme basal (vol dir que gasta més calories que quan el cos està en repòs). Pot tenir una finalitat preventiva, estètica, esportiva o rehabilitadora. Dura un període de temps determinat i pot dur-se a terme tant durant les activitats quotidianes com en moments d'oci.

Beneficis de l'exercici físic

Fer exercici aporta una gran quantitat de beneficis, ja que ens fa treballar moltes habilitats físiques, psíquiques i socials. L'efecte de l'exercici físic se suma a l'efecte de la resta d'hàbits que determinen l'estil de vida saludable. Així, les persones que segueixen una alimentació saludable, que es mantenen mentalment actives, que tenen una ingesta moderada d'alcohol i que no fumen, si a més fan exercici físic, tindran encara més probabilitats de viure més anys i de viure'ls millor.

De la pràctica de l'exercici físic en derivaran tot un seguit de millores físiques (millora de la condició cardiovascular i respiratòria, reforçament de la musculatura i de la densitat òssia, alentiment de la disminució de l'equilibri i de la coordinació que permet la disminució del risc de patir caigudes...), cognitives (millora de la memòria, l'atenció i la concentració, disminució del risc de patir un deteriorament cognitiu gràcies a què l'exercici físic afavoreix la irrigació cerebral i evita la degeneració neuronal...), psicològiques (millora de l'estat d'ànim, reducció de l'ansietat, la por i la sensació de solitud, augment de la confiança en un mateix, aportació d'una sensació de benestar, disminució dels trastorns del son, potenciació de la constància i la superació personal, augment de la consciència corporal, ajut a conèixer les pròpies limitacions i les capacitats del nostre cos, aprenentatge de com la respiració ens pot ajudar a disminuir la percepció del dolor, millora de les capacitats d'expressió, d'improvisació i de comunicació...) i socials (l'exercici físic permet prendre contacte i relacionar-se amb altres persones i, per tant, disminueix el risc de patir aïllament social).

Les millores que hem exposat produeixen, en conseqüència, tot un seguit de beneficis:

- Prevenció de malalties cròniques (hipertensió arterial, trastorns metabòlics com la diabetis mellitus i la hipercolesterolèmia, malalties cardiovasculars, càncer, malalties respiratòries, osteoporosi...).
- Prevenció de la discapacitat adquirida o de les limitacions de les capacitats funcionals que apareixen amb l'edat i, com a conseqüència, de la dependència o necessitat d'ajuda per a les activitats de la vida diària, augment de la longevitat (o durada de la vida) i disminució de la mortalitat. L'exercici físic proporciona una millora de la qualitat de vida relacionada amb la salut física i amb la vida social i aporta benestar psicològic. Per tant, proporciona una millora global en la persona i li ofereix una vida més llarga, lliure de malalties i de discapacitat.

Com a resum, podem dir, doncs, que l'exercici físic proporciona una millora de la qualitat de vida relacionada amb la salut física i amb la vida social i aporta benestar psicològic. Per tant, proporciona una millora global en la persona i li ofereix una vida més llarga, lliure de malalties i de discapacitat.

Recomanacions per a la pràctica de l'exercici físic

- L'exercici físic moderat i regular millora la salut i allarga la vida. Cal escollir una activitat agradable i adequada. Es tracta d'escollir aquella activitat que més agradi i que sigui realista en funció de l'edat i el nivell de condició física de cada persona. Valoreu la realització preferentment els exercicis inclosos en programes destinats a la millora de la salut abans que els destinats a programes de millora del rendiment esportiu.
- No s'ha de veure l'activitat física com una obligació desagradable, sinó com una oportunitat de millora de la independència funcional de la persona amb el pas dels anys i de la seva qualitat de vida.
- Cal seguir un control mèdic amb revisions periòdiques i informar-se del tipus d'exercici més adequat a les condicions i capacitats de cadascú. Tot i que l'exercici físic moderat presenta evidents beneficis per a la salut, abans de dur-lo a terme s'ha de valorar el possible risc individual.
- Establir objectius realistes. Els objectius han de ser assolibles a llarg termini. Sempre cal començar amb exercicis de molt baixa intensitat i progressivament anar-ne incrementant el volum i després la intensitat. Per mantenir la intensitat adequada cal poder parlar còmodament mentre es duu a terme l'activitat (test de conversa).
- Tenir constància. Cal ser regular en la pràctica de l'exercici físic i, si és possible, destinar una o més sessions diàries a la realització d'aquesta activitat. Podem sortir a caminar cada dia.

- Determinar la quantia d'exercici que cal fer. El mínim recomanable és de 30 minuts al dia, amb una intensitat moderada. S'ha d'entendre que en el transcurs del temps anirem incrementant la durada de realització de l'activitat.
- Fer activitats en grup. És més fàcil evitar abandonaments, sobretot aquells dies en els quals tenim menys motivació, i de segur que l'activitat és més divertida. També és recomanable diversificar les activitats.
- Aprofiteu les activitats de la vida diària per incrementar el nivell d'activitat física. També es pot reduir el temps destinat a activitats de lleure sedentàries i destinar-lo a fer activitat física.
- Fer una autoavaluació. Un mateix ha d'ésser capaç de conèixer les seves limitacions i els seus progressos. Tot i que no es tracta d'una competició, els progressos ens han d'ajudar a continuar i a ser conscients dels beneficis que ens suposa fer exercici físic. L'esforç s'ha d'adaptar a les nostres pròpies condicions i capacitats.
- Escollir la roba i el calçat. Per fer exercici físic s'ha de dur roba i calçat còmode. És important escollir un calçat adient. Cal preveure mesures per a la protecció solar (gorra, ulleres de sol, crema protectora...).
- Seguir un ordre. Cal iniciar i finalitzar l'exercici físic de manera progressiva respectant un temps d'escalfament al principi i un temps de refredament al final. Això farà que el nostre organisme estigui a punt per iniciar l'exercici i un cop aquest hagi finalitzat. És una bona manera de prevenir possibles lesions.
- Cal seguir també una alimentació sana i equilibrada, una vida tranquil·la i eliminar tots aquells factors de risc que sigui possible, especialment el consum de tabac, d'alcohol o d'altres substàncies que generen dependència.
- Hi ha altres precaucions que cal tenir en compte. No s'ha de realitzar exercici físic, especialment si és intens, en ambients molt calorosos (cal evitar les hores centrals del dia a l'estiu) i humits. Cal mantenir una hidratació correcta (és recomanable dur sempre una ampolla d'aigua) i beure amb moderació abans, durant i després de l'exercici. Cal evitar fer exercicis físics de certa exigència després d'un àpat abundant. No és aconsellable realitzar una activitat molt esgotadora. Si algun dia estem especialment cansats, hem de reposar. Si el cansament persisteix, tenim dolor o estem malalts hem d'evitar fer exercici físic i hem de consultar el metge. Davant de qualsevol situació que pugui plantejar el mínim dubte, cal adreçar-se als professionals de l'exercici físic i de la salut.

Exemples i consells saludables per a fer exercici físic

- **Caminar:** Cal fer-ho en espais que no siguin durs al contacte amb el peu, com el terra o la gespa. Els recorreguts han de ser il·luminats, regulars i plans, evitant les pujades i baixades brusques i perllongades. S'ha d'evitar anar per llocs amb molta circulació i pol·lució. Engresquem companys per anar amb nosaltres. Podem aprofitar diferents espais verds de la ciutat, la muntanya o la sorra i l'aigua de la platja.
- **Nedar i exercicis a l'aigua:** Especialment recomanat per a qui pateix desgast ossi i articular. No totes les formes de nedar són adequades a tothom. Cal orientar-se amb un professional respecte quins són els efectes positius de cada estil. S'ha de nedar preferentment utilitzant mitjans auxiliars com cinturons flotants que mantinguin el nostre cos elevat. L'aigua de mar té riquesa mineral i ajuda en la realització de l'activitat física.

JOAN CARRERES

Aprofitant un article del pare jesuïta Víctor Codina, datat a Cochabamba (Bolívia) l'abril de 2010, hem cregut oportú la seva publicació, ja que la seva lectura és adient per donar-la a conèixer en un moment de canvi de Pontificat, perquè l'Església som també tots nosaltres.

Una vella anomenada Església

A tots ens agradaria que l'Església fos jove, forta, vigorosa, audaç, imaginativa, primaveral, atractiva... però la trobem cansada, angoixada, silenciosa, com temorenc, gairebé muda. Ens sembla vella, anciana i, a vegades, fins i tot, tenim por que no tingui Alzheimer: recorda coses del passat, les repeteix, però el present se li escapa; tampoc no va massa bé de la vista, és miop per comprendre les noves llums que brillen i que exigeixen respostes; i què direm de l'oïda? sembla sorda, incapaç d'escoltar els crits i les veus d'un món agitat i turbulent.

Els joves l'abandonen fastiguejats en veure el seu estat deplorable, tan callada, tan passiva, tan maldestra, tan poc acollidora... Altres l'ataquen violentament, la fereixen, fins i tot anuncien la seva mort ja propera: «És qüestió de temps, és del passat, és una relíquia anacrònica, és un objecte d'antiquari». Altres la volen rejuvenir amb tècniques artificials, antioxidants o cremes anti-rugues. Però ella no es deixa. Altres la veuen bruta, tacada, descurada, abandonada, desatesa... com si ningú no en tingués cura ni intentés auxiliar-la amb afecte. Però ella calla, medita en el seu interior, recorda els anys passats, quan era jove i pobra, quan la van perseguir, quan la coronaren com a reina i mestra, quan festejava prínceps i reis, i quan tots es proclamaven fills seus. I ella somriu, perquè de fet sempre va enyorar els inicis, fidel a l'Esperit, senzilla, pobra, natzarena, transparent, oberta a tots, fecunda, lliure, evangèlica... com el seu Espòs, el Senyor. Agraïx sempre als seus filis que la van voler tornar als seus orígens, als seus fills fidels que no buscaven altre profit sinó el del Senyor.

Ella és sàvia, plena d'experiència, experta en humanitat, sap que en la vida hi ha primaveres i també hiverns; ara és hivern. Molts se n'allunyen escandalitzats, però ella sap que després de l'hivern ve la primavera, té bona memòria. No té por, vindran temps millors, hi haurà fills profètics i audaços que li retornaran la llum evangèlica dels inicis, la faran pobra, evangèlica i pasqual. Ella té paciència, espera, no es desanima, el Senyor, el seu Espòs, és absent, però tornarà, i mentrestant posseeix la presència vivificant del seu Esperit.

Ella és molt antiga, té segles d'història, ve des d'Adam, des d'Abel, i ja els sants pares l'anomenaven «anciana». Passen els imperis, cauen reis i dictadors, però ella segueix ferma, callada, amb pas lent, caminant vers un final sense posta. Espera sempre, sap que el Senyor va parlar de llavors petites però que creixen, d'un poc de llevat però que fermenta la massa, sap també que amb el blat hi ha jull i per això no vol pas arrancar-lo, ja que totes les vegades que els seus fills van intentar fer-ho de manera inquisitorial va ser un fracàs. S'estima més fer servir la misericòrdia, la paciència, el perdó i la indulgència, que no pas excomunicar i llançar anatemes...

No vol pressionar, no vol forçar res com alguns desitjarien, no pretén ser cada vegada més nombrosa i forta, no desitja ser poderosa i rica, ja que els que ho van intentar gairebé l'arruïnaren. No pretén saber-ho tot, no vol donar normes a tots, com alguns ho van fer en altres temps i desitgen que continuï fent-ho ara. Ella s'estima més dialogar, però molts dels seus fills tenen por al diàleg. Els temps han canviat, ella prefereix callar, oferir l'aigua pura de la seva veritat com les fonts dels pobles que ofereixen aigua a l'assedegat, sense obligar ningú a beure-hi. Vol obrir finestres, vol espolsar-se la pols d'emperadors i regnes passats, vol respirar aires nous i plens d'oxigen encara que sigui anciana. Però molts corren a tancar les finestres, «no fos que la vella sens constipés».

Encara que ens sembli callada, muda, sorda, en el fons està escoltant una veu interior que li xiuxiueja paraules de vida eterna. Quan ens sembla cega, en realitat té els ulls girats vers el seu interior, vers el Senyor, vers el seu Espòs que li dóna força, que li dóna el seu Esperit perquè no es desanimi, no decaigui, no perdi l'esperança, perquè aprengui a viure nous temps. Encara li queda un llarg camí per recórrer, com va succeir amb el vell i cansat Elies en el desert.

Encara que ens sembli que té Alzheimer, en realitat el que demana és que en tinguem cura com un espòs en té de la seva muller malalta, que l'estimem, que l'atenguem, que reflexionem sobre el que li hem fet, per què l'hem deixada en aquesta situació, per què l'hem abandonada buscant altres ideologies, altres religions, altres cosmovisions, altres espiritualitats més atractives i seductores, que ens omplen més o que potser no ens qüestionen tant. Qui és el causant que l'Església avui estigui així? Qui és el culpable que l'Església d'avui aparegui tan bruta i deixada? Qui li ha tret tota la llum? Qui ha volgut fer-la seva, utilitzar-la, manipular-la, dir que ells «són» l'Església, que la representen i parlen en nom seu? Aquell qui estigui net de culpa que llanci la primera pedra, i això començant pels més vells.

Aquesta vella Església travessa fases com la lluna, com ja van dir també alguns sants pares. Hi ha moments de minva, de fosc, d'eclipsi: ara som en un d'ells. Però arribaran moments de claredat i de llum creixent. Ella brilla amb la llum del sol que és el Senyor, no amb llum pròpia. Cal esperar i tenir paciència.

A aquesta anciana la visiten els pobres, els nens, les dones fidels, gent insignificant que no li tenen por, que l'estimen, que li porten flors, que saben que el seu cor és tendre i jove, misericordiós, que els compren, i que els estima. Ella els ho agraïx, somriu i els acarona amb afecte maternal.

No la visiten molts il·lustrats, no rep visites de persones importants i poderoses, que ja no poden aprofitar-se'n: ja l'han espremuda al màxim, ja n'han abusat, és una vellarda que no serveix per a res. Són tots aquells que amb l'excusa de servir-la se n'han servit per als seus interessos, «en nom seu». I així l'han deixada, desprestigiada, amb pessima reputació. Han utilitzat el seu nom, han invocat la civilització cristiana per enriquir-se ells i ara ja no els serveix aquesta vella plena de xacres.

Altres afirmen que accepten Jesús, el seu Espòs, però no la vella i caduca Església, com si l'Esperit de Jesús no animés el cos de l'Església... La vella Església ho sap i li dol a l'ànima aquesta actitud, perquè a la llarga ningú no podrà anar a Jesús si no passa per ella, ningú no la podrà separar del seu Espòs. És temptació, és orgull. Però ella calla i espera, un dia potser se n'adonaran i tornaran a ella, la vella Església. Ella té un gran tresor per a

comunicar a la humanitat: es diu Jesús de Natzaret, mort i resuscitat pel nostre bé. Perquè tinguem vida en abundància. Ella l'entrega generosa als qui hi acuden amb cor senzill, en-cara que sigui anciana o precisament perquè ho és.

Un dia el Senyor retornarà i engalanarà la seva fidel Esposa amb llum resplendent i vestits nous, l'Església tornarà a ser jove i for-mosa i Ell li agrairà d'haver tingut tanta paciència i tanta fortale-sa durant tants anys, d'haver estat l'anciana callada i mig sorda, amb un Alzheimer que semblava in-curable però que en realitat era només un moment de debilitat, una fase passatgera de la vella Església, sempre jove per la força de l'Esperit. Però fins que aquest dia arriba, hi ha algú que vulgui tenir cura d'aquesta anciana anomenada Església?

VÍCTOR CODINA, S.J

El nou Sant Pare

Amb l'arribada del nou Sant Pare, Francesc, nosaltres gosem somiar amb aquesta nova Església que el pare Víctor Codina esmenta: una església jove, forta, vigorosa, audaç, imaginativa, primaveral i atractiva. És una Església oberta als Signes del Temps.

En la seva primera salutació el Papa Francesc no ens va tractar de "fills i filles", sinó de "germans i germanes", va donar a entendre que vol fer camí acompanyat per tots nosaltres amb una nova manera de fer Evangèlica, per començar triant-se el nom senzill de Francesc. Ell és una oportunitat a l'esperança.

Malgrat els entrebancs que trobarà en el seu camí, desitgem que aquesta Església obri les finestres, tal com des del balcó

també va dir-nos "comencem aquest camí, bisbes i poble junts". És un camí que el Papa Francesc comença en uns moments difícils, no solament en l'Església, sinó amb totes les crisi que hi ha en aquest món.

No deixa dubte el seu compromís amb els desfavorits, quan l'octubre del 2009 ja va criticar durament el govern argentí per no impedir l'augment de la pobresa, posar de manifest com són violats els drets humans, no solament pel terrorisme, la repressió i els assassinats, sinó també per estructures econòmiques injustes que originen grans desigualtats.

Precisament, amb motiu de la finalització de l'Any de la Fe, el Papa acaba de publicar l'encíclica *Lumen Fidei*, on afirma que la Llum de la Fe és capaç d'il·luminar l'existència de l'home, lliga íntimament la fe, l'amor i la raó. Porta la fe a tots els camps: científic, interreligiós i als no creients i la situa en tots els àmbits: família, joves, relacions socials, ecologia i política. Considera que quan la fe falla es corre el risc que també fallin els fonaments.

En definitiva, creiem que el pensament del Papa Francesc és una alenada d'aire fresc en total sintonia del Pare Codina. Acabem, doncs, la nostra petita col·laboració en aquest espai que se'ns ha brindat, posant la ferma esperança en què la nostra Església tornarà a ser jove i oberta a tothom i fins llavors procurarem tenir cura d'aquesta "**anciana anomenada Església**".

LA COMUNITAT PARROQUIAL

» Crema de mango amb prunes i vi de Porto

FOTO: DOLORS GIBERT

INGREDIENTS

- 2 mangos grans i madurs
- 1 tassa de panses de prunes
- 6 cullerades de vi de Porto
- 3 boles de sorbet de crema (natural)

PREPARACIÓ:

Cal batre en la batedora un mango juntament amb les tres boles de sorbet natural fins que agafi la textura de crema. Talleu a trossets l'altre mango i munteu a capes en una tassa o un bol de postres de dalt a baix: mousse, trossets de mango, mousse, trossets de prunes i el vi de Porto al final.

Deixeu a la nevera una estona perquè estigui fred.

Bon profit!

REJANY VALENTI

» Pastís de poma tradicional romanès

INGREDIENTS

Massa:

- 2 ous grans
- 9 cullerades de sucre
- 9 cullerades d'oli
- 9 cullerades de llet
- 12 cullerades de farina
- 1 paquet de llevat en pols
- 1 cullerada de sucre de vainilla
- 3 gotes d'essència de vainilla

Farciment:

- 7-8 pomes mitjanes
- 1 culleradeta de canyella
- 4-5 cullerades de sucre
- 1 cullerada de mantega

PREPARACIÓ:

Es renten les pomes, es ratllen i es fregeixen juntament amb el sucre i la mantega. Finalment, s'afegeix la canyella i es deixa refredar. Es baten els ous amb una mica de sal i sucre fins que es dobli el seu volum i la barreja es torni més suau. S'afegeix l'oli a poc a poc i es continua barrejant. Es col·loquen la llet i la farina barrejada amb el llevat en pols alternativament.

FOTO: DOLORS GIBERT

La composició ha de ser com el pastís, no molt gruixuda ni molt prima. Seguidament s'afegeix el farciment de poma ratllada entre mig de les dues masses. Es col·loca la meitat de la barreja en una forma rodona o en una petita safata rectangular, folrada amb paper de forn i s'introdueix al forn preescalfat a 180 graus.

Es treu el pastís i es recobreix amb sucre en pols.

Que us vagi de gust!

MÒNICA HIRTE

Viladamat en imatges

Cel rogent. FOTO CARLES B. GORBS

Prenent la fresca. FOTO DOLORS GIBERT

Xarxa. FOTO DOLORS GIBERT

Després del foc (Incendi mutanya Viladamat 2005). FOTO CARLES B. GORBS

Helicòpter. FOTO ENRIC BOLDÓ

Temps de neu (Nevada del 2008). FOTO CARLES B. GORBS

FESTA MAJOR 2013

Divendres, 2 d'agost

21.00 h Sopar popular

22.30 h Pregó de Festa Major i tot seguit havaneres amb **Els Cremats**
A continuació concert de **Cesc Freixas**
I per acabar la nit: **DJ Riera**

Dissabte, 3 d'agost

12.00 h Festa de l'escuma

17.00 h Pagès de ferro infantil amb animació d'**Oriol Canals**

18.30 h Pagès/a de ferro

20.00 h Cercavila amb els tabalers **Vilatucada** i la **Colla Bastonera**

00.00 h Concert amb:
Dakidarria
Strombers
Miquel del Roig
PD Chemical Panxuts

Diumenge, 4 d'agost

18.00 h Sardanes amb **La Principal de l'Escala**
i tot seguit ball amb l'**Orquestra Gerunda**

Durant tots els dies de Festa Major:
Exposició fotogràfica d'**Enric Boldó** als baixos de l'Ajuntament
Agraïm en Salvador Martínez haver cedit els marcs i la instal·lació

Ajuntament
de Viladamat